

הפסח

י"ד באייר, השמ"ו 23.5.1986

סיפור השער:
פסטיבל
ישראל '86

הבית של בן-גוריון
ובזון ישראלי לסין
גולה גור בגדול
המקרה לבקוב, אגדה

מה הסוד שלי? יוגורט דבונה שטראוס

האשה שיש לה סוד... היא גילה אלמגור, סופרת ידועה, שכתבה את הספר "הסוד שלי".

דבונה שטראוס 100% בריאות.

הכרזת מלחמה

25.5-30.5.86

שבוץ דיאט

במשוביר לצרכן

15% הנחה

על כל מבחר
הלבשת והנעלות
ילדים ותינוקות
ועל מבחר
משחקים, צעצועים, סקטים,
מתנפחים לים,
מחבטי פינג פונג
וטניס

הצעה מיוחדת

מכנסיים קצרים לילדים איבר 9.99

מבחר מוצרי
אונסון 20% הנחה
לתינוקות

ילדים

חולצות מודפסות 'תפרון' לתינוקות 3.99 ש"ח

גופיות מודפסות 'תפרון' חיתולים 'ליטופים' 1.99 ש"ח 6.60 ש"ח

בואו לתפוס מציאה

המציאות

במזל

רחוב סלמה 56 מיתר הרצל תל-אביב
אטלנטים 85, 83, 41, 26, 2, 1

הקונה במשוביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!

החלום האמריקאי מתגשם בישראל

מקסי גלאקסי

המקדר החדש עם המקפיא הענקי

160 עופות בפרד'ו

מקסי גלאקסי - המקדר למשפחה
והחדשה עשי לך חיים קלים, יותר בשד,
יותר מזון שבישלת מראש ויותר ארוחות
משותות בפריז ענקי: 160 ליטר!
מקסי גלאקסי - המקדר החוסך לך
מקסי נמרד. את חוסכת הרבה מקום
הרבה כסף!
מקסי גלאקסי - הכנת ל-ICE MAKER
מבנה לייצור קוביות קרח) כמו במקדרי
המקדר האמריקניים.
מקסי גלאקסי - המקדר החדש המיוצר
במשלל החדש והמצליח, שמרביית
חוקות מיועדת ליצור לארה"ב.
מבצע היכרות
355 ש"ח x 5 תשלומים
לחשיים במבחן 10% נוחות לכו רכישת מקסי גלאקסי שניתן של כ-20%

בואו לראות את מקסי גלאקסי
בינך אדם ומעונו ביתן 32

מלון סן ז'ורז'

מבצע השנה של ביומט

**קחי ביומט
וקבלי חינוך
לובן קלון**

האקדמיקה היחידה עם זה תקן
קחי ביומט עכשיו

סופסקו

י"ד באייר, תשמ"ו 23.5.1986
1000 כל חסידי שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
עריכה: תמר גיא
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גרפיקה: גיטי גרינשמן

קולאז' יקרים,

הן האחרון והערכני שצדף ד"ר מיכאל ברוזר למהדורה החדשה של ספרו "ביומט", הוא מספר איך מנש את האיש החדשים ספורים לפני מותו בשבט רחוק ומערפל. זה היה ביום העצמאות ה-25 וברוזר שאל אותו "האם זוהי מדינת ישראל עליה חלמת?".

מדינת ישראל טרם קמה, השיב לאחר הרהור קצר, "כל מה שבנינו עד עכשיו אלו משקל, דפוסים ונהלים מורמליים. אך המדינה עצמה תתעבש בעוד עשר, עשרים שנה ואולי יותר".

מאז כבר חלפו יותר מעשר שנים. המדינה מציינת את יום הולדתו ה-100 של בן-גוריון. האיש עצמו נמצא בעולם שכולו טוב, אולי עדיין משקיף עלינו משם בצפייה לחתונות חלומיות שנוהג. עם סגולה ואור לגויים, אולי מתחפץ בקברו למראה הדברים כפי שהם ששקטים גם מניה של כחו - נאולה בן-אליעזר - כשיחיה עם עמנואל רוזן המתפרסמת השבוע במחנה המנוחות.

ותכן שחיה ממות כועסת ויותר בן-גוריונות לו שמעה את סיפורו של מרדכי אנה פריבס, מאיש אוניברסיטת בן-גוריון בנגב, על מסע מופלא במונית שהיה לו לאחדות ברחובות ירושלים, כשתהג - גברת קשוח ומחוספסת למראה - החזיק בתנו ושר לאורך כל הדרך. שאלתי אותו, סיפר הרופסו, "איזה שמחה קמצה עליי, והוא אמר: פשוט טוב לי על הלב שום שמחה מיוחדת, הלב שלי מתפעם כל יום מן הבוקר עד הערב. הביטוי מתפעם זה של, וכמובן שהייתי סקרן לדעת מה גורם לאיש הזה להרגיש כך".

ראשית, אמר הנהג, יש לי הזכות לנהוג כל היום ברחובות ירושלים, העיר היפה ביותר בעולם. שנית, הוסיף ונחם את החלון. כשאני נוהג אני נושם את האויר הקריר והטוב ביותר בעולם. אבל חוץ מזה, אני נזכר איך באנו לארץ ממדברות לפני שלושים וכמה שנים, גורו מעברה ואבא היה שולח אותי עם צלחת לעמוד בתור ליד המטבח של הסוכנות. אחרי שקיבלתי מנה אחת של אוכל הוא היה חוזר ושולח אותי לסוף התור כדי לקבל מנה נוספת. חיש משמחה גדולה, וככה הייתי עומד בתור כל היום. לבית הספר לא הלכתי וללמוד לא למדתי. אבל עכשיו יש לי דירה של שלושה חדרים, וכבר לא צריך לעמוד בתור בשביל אוכל, וילדים שלי לומדים בבית הספר, והם תלמידים טובים. בשביל זה הלב שלי מתפעם, אבל זה כבר אחד מדאיג אותי...

מרדכי פריבס מאד רצה לדעת איזה דאגה יכולה לתקני על שמחת חיי של האיש, מפני שהיה בטוח כי הנהג זה בא, ומעיין הבקורות עומד להתפרץ.

אבל הנה המונית הירושלמית רק אמר, "מה שמדאיג אותי זה שאין גשם".

צ.א.ג.

מער: צמד הקדנים ביל טי. לונס וארני וורר
בספיקל ישראל '86 שנפתח מחר. כתבה בעמ' 40-41.

צוהק מי שצוחק ראשון

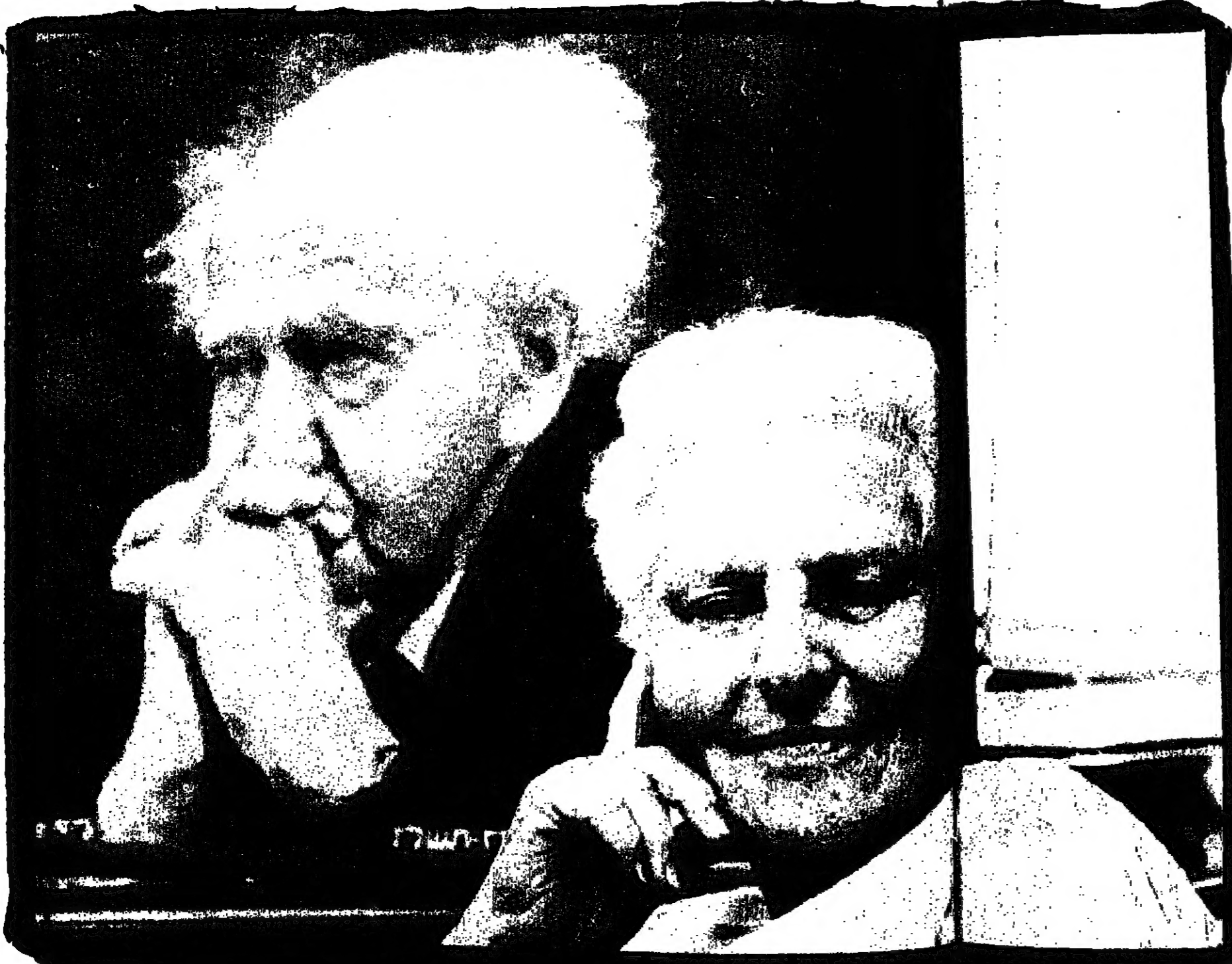
הנהלת העיתון

אבא שלה מתהפך בקברו

בת גוריון

גאולה בן גוריון על אביה, במלאת מאה שנה להולדתו. על בדידותו לאחר מות פולה, על הנאיוויות שלו, על אבא שלא זכר ימי הולדתו, על כושרו הנבואי וגם על טעויות. "מעולם לא הייתי ולא אחיה מפא"יניקית. אני מסתכלת על הפוליטיקאים שלנו היום ואבא כל הזמן נעשה גדול"

מאת עמנואל רוזן
צילומים: שמואל רחמני

ני לא מבינה בפוליטיקה, אומרת גאולה בן גוריון, אומרת גאולה בן אליעזר, בתו הבכורה של רוד בן גוריון, וממדת לסליק מן התרבות הצלום שחורלבו, רף בסלון צילום מקיימת בו היא גראית מקיימת שיחה עירנית עם שמעון פרס. אני לא מבינה בכלל מה הצילום הזה עושה כאן, הוא לא צריך להיות כאן, היא מוסיפת במבוכה ומסמיקה. ההמקדת ילח את אברהם גם בהמשך.

הצילום הזה, היא אומרת, "הוא מלפני חצי שנה, מהחולדות של אבא. לא ידעתי למה שמיני אותו כאן. באו לשם המון אנשים, הן כמה אנשים שכחו היית צריך לראותו תפנים כאלה, שהייתי נותנת להם בעיטה בישבן ומעטפה אותם משם. איך הם לא מתביישים? כשאבא היה במצוקה, אחי 'הפרשה', איש מהם לא בא. הבראינקס האלה היום זה כדאי להם, היום זה מופלרי להודות עם בן גוריון, או הם באים הם מגיעים אותי, כחיי. אבל דווקא משמעון אני מרצה. אני חושבת שהוא עושה את העבודה טוב. בתמונה רואים בריוק איך שאני אושרת לו: שמעון, כל הכבוד, אתה יודע, או גם התכלתי על הרגל שלו ובסעם הראשונה ראיתי שיש לו כירגל ענקיות שמת לב לזה והוא אמר לי שמספר העל שלו זה 48 מרוסם לאח".

מרחים מרחים הרמיון בתווי הפנים בין הבת הפחות מפורסמת של בן גוריון לאביה מעבר לכך, גאולה כאובת את הכרזים ושוב מסמיקה. איך זה שאנחנו, היורים שלו, לא ירשנו שום דבר ממנו, מתעושים שלו, מהכשרון שלו. איך זה? אני מאוהב כמעט על עצמי שכן זה קרה. היא מביטת על אביה במילים גורולות של הערצה, הערצת אורה למנהיגו ההסטורי, יותר - הריה יותר - מאשר הערצת בת לאביה תסלון שלה מוקף מכל צדדי בתמונות של בן גוריון - צילומי צבע, צילומי שחור לבן, דיוקנים. תמונות שמו, וישננים, גם פסל. בארון הספרים מוקרשים שני מרמזים שלמים לספרים של רוד בן גוריון, אני עריין שראת את מה שהיא כתבה, כל הזמן אני קוראת, אומרת גאולה. אחר כך אני מסתכלת על הפוליטיקאים שלנו היום ואבא כל הזמן נעשה גדול

לבי נקע, כואב לי על בגיני. הוא חסין את המסקנות וכל הכבוד לו על כך, גם אבא במצב כזה היה ממוק את המסקנות, אולי לא מסתגר שולש שנים בבית אבא מחולש ערוב את המאמץ והנפשה. אני חושבת שבגני הוא אחרון הנפילים.

שנים ליסדה בבית הספר שכול בית שלה. אולי אני לא גורמלית - היא אומרת - אבל העבודה בבית ספר חסרה לי: בתשעה הראשונה של היציאה לפנסיה, הייתי בודדת מחבית כל בוקר לפני שמונה, כדי לא לשמוע את הצלצול, זה קרע את לבי. גו סגנו אני לא כמו כל המורות שעובדות שמונה עד שתיים. אני ראויה בזה שליות ואת זה אולי ירשתי מאבא,

גאולה בן אליעזר ליד תמונתו של אבא. כל שיעור מתחילה אצל יותה.

לפחות את זה. גאולה רחוקהדחוקה מהפוליטיקה. בראיונות הספורים מאוד, שנתנה במשך השנים לעיתונות, היא מספרת על אביה ועל בנו של אביה. לא על עצמה, גם מפני שאישה לא שאל וגם מפני שאין כל כך מה לספר. היא אינה מצטערת שכן הם פני הדגלים, מרבית המבר סיכולוגי מפורט על ריחוק מסוליטיקה כריאקציה של בת שאביה הפוליטיקאי לא זכר מתי ים והחלות שלה ושנאה השביעה אותה לא להנשא לעולם לאיש ציבור.

לא ברור אם נסיונה הקצר בכל זאת בפוליטיקה הישראלית (פעילות ברי"ם, חברות בחל"ט של משוררין) נקטע ונשכח בגלל אותה ריאקציה, או משום שבתו של בן גוריון פשוט ניסתה ונכשלה. היא למעט צועקת שזה לא איכפת לה ולא מעניין אותה האם מעט הייתי בודדת מחבית כל בוקר לפני שמונה, כדי לא לשמוע את הצלצול, זה קרע את לבי. גו סגנו אני לא כמו כל המורות שעובדות שמונה עד שתיים. אני ראויה בזה שליות ואת זה אולי ירשתי מאבא,

אריק שרון היה ראש ממשלה? זה אסון! אני כבר כמעט זמרת את זה, אבל אם הייתי בת 20 - אני חושבת שגברים חזק הייתי בוחרת מהאריק אם שרון היה מותר משה חסות בימנו של אבא - הוא היה מעט אחרת. אני מודה בזה.

פרס אבל עדיין כועסת על המעורר שלא למר דבר משיבתו הממושכת באופוזיציה וטורחת להגיש: מעולם לא הייתי ולא אחיה מפא"יניקס. אני זוכרת ערב אחד, כאשר שני בחורים דפקו על דלת ביתי והיקשו שאשלם מיסים למפא"י. מה מנאמס - שאלו חי אותם, אני חיי לא חסדה במפא"י והם בשלהם לא יכול להיות... תתחמי לנו שאת לא חברה. סיסרתי לאבא והוא כעס עלי. לא ואמר מטומטמת, למה חתי מתח מה זה העניין שלהם? אמנם הצבעתי בשבילים לפעמים, אבל זה היה רק בשביל אבא.

גאולה מרבה לכעוס. לא רק על המפא"יניקס והמערכיקים גם על המדינה, על העם. היא כמובן אומרת את המשפט הבחלי נמנע. אבא היה אומלל מאוד אם הוא היה רואה לאן התודדה המדינה שלו ומסייפת. כל יום אני חושבת שזהו זה, והנה מכבים את הולשם. תגיד, מה יהיה תגיד לי אותה אריק שרון יהיה ראש ממשלה? זה אסון! אני כבר כמעט בת 70 וכמעט גמורתי את חיי, אבל אם הייתי בת 20 - אני חושבת שבים היה הייתי בודדת מהאריק. אם שרון היה (תמשיך בעמוד הבא)

החוקים

סופי הבנק האלקטרוניים היחידים בישראל לשרותך ברציפות עד 8.00 בערב

סופי בנק אלקטרוני - בשרות עמך

סופי בנק אלקטרוניים מופעלים בשעות
עצמי, לשרותך בין 8.00 מוקדם עד
8.00 בערב. אלה הם הלקוחות הפועלים
במחלקות האזור.

כל שירותי הבנק - בקורה אחת

בזווית תמצא מושב דיסקונט לקבלת מידע
מעודכן ומודפס על כל פעולות הבנקאות
בדיסקונט, לקווי המכירה של תכנים
ולחשבות במק"מ. כסומט דיסקונט
למשכית כספים והפקדות. קשר טלפוני
ישיר לטלפון דיסקונט - למחלקת הוצאות
בנקאיות כולל השקעות והחזרת שוברים.
מערכות מידע ממוחשבות, חובות דואר
אישיות והוצאות, אל תור. במיליון אדוות,
סוף בנק לשרות עצמי במוחזר מידיות -
ובמחלקות האזור.

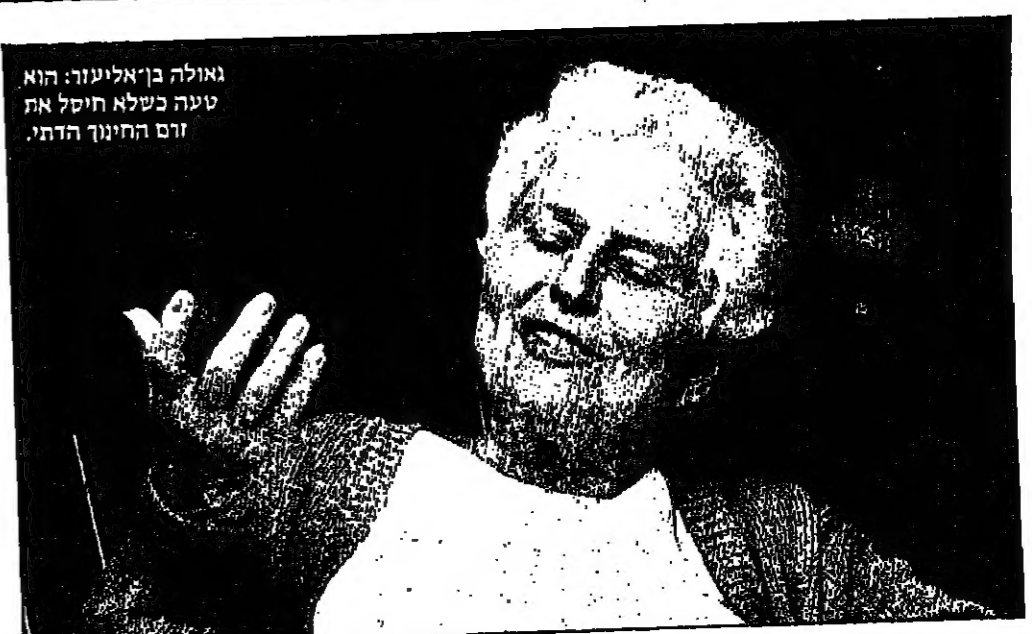
במחלקת, לזווית דיסקונט
במחלקת - מידע אין כסומט ומימון
18.00 עד 8.00.

בנק דיסקונט
לזוויתך - חטאור - חשבו - כספומט - טלפון

ימור טמור כחן (יעקבסון)

ליום ההולדת של אבא בא
המונים. חנמנים באלה,
שחייתי נותנת להם בעיטה
בישבן ומעיסה אותם משם.
איך הם לא מתביישים?
בשאבא היה במצוקה, אחי
הפרשה, איש מהם לא בא.
הבדאניקים האלה.

גאולה בן-אלעזר: הוא
טעה כשלא חיסל את
זום החינוך הדתי.

הכרין, ועוד איך. כשהוא היה תורן האומר כי נחם
שום לא נהיה עם מילה או לא נהיה בכלל, נחם אל
כמה אנשים ואמר לי: גאולה, אל תעלב, אבל איך
כבר מגילי, הנה, תראה איך שהוא צדק. 1963
שאלתי אותו, אבא, מתי יייה שלום ואחא דוד מה
הוא אמר לי, הוא אמר שבדרך עשר - שתי-עשרה
שנים יקום מנהיג ערבי, שיראה שבמלחמה זו לא
ליך, ויעשה איתנו שלום. זה היה משך כד, בנאות 66
ועוד 12 שנים זה ברוך 77. אחא דוד, פעם שאלתי
אחא אבא, מתי תהיה להיות מנהיג, ותא ענה לי
כשראיתי שאין לי את מי לשאול.

אבל על טעות אחא אין היא מלחמת לאבא. אני
חושבת שהוא טעה כאשר לא חיסל את זום החינוך
הדתי. היום אנחנו משלמים את המחיר על כך. אני
חיימת מודה ביום הערבים, שחזרו אבא ביטל, אבל
לדתיים הוא יותר. ברור לי גם למה הוא טעה הוא
סיפר לי שכיום כיפוד, בעיצומה של מלחמת השחרה,
הוא הלך לרב מיימון, מנהיג הדתיים, און ויקס משו
להתיר לזוילים להילחם ולאכול. מיימון הבטיח שיש
ואבא תורשם מכך עד עמק נשמת. הוא דרש מה
גדולה למיימון. בגלל הטעות הזאת שלו, משורשים
היום בחורים דתיים מתבאבא. אבל מה לעשות? זו שג
התמימות הזאת, והאיוות.

הנאיוות, והכרובות כלפי המכשיר
אחא. פעם אחא, אבא הניע להל אבא
לדבר בדין ואו המבדל לו שחא שח
לא השגיח שחא בדין. ואחא הניע להל אבא
גורא בלי שגיח, אבל בשחא שח לא
רצה להטיר את הנהג ולבקש משו
לנסוע ולהביא לו את השגיח. לא חל
נעים לו. אלא שחאגה הכין בעצמו נסע, ורק א
המבדל שבעצם השגיח היו כל חזמן בביטל של אבא
ופעם אחא יתבתי ליד מימון וידיברו בערב שח
וחי, ויכינו וידיברו, ואך שקמתי ללכת - אבא ויק
ממשיך ורץ לשרותים. שעה וחצי הוא התאמץ כי
פחד שח יעליב אותו אם הוא יקום פתאום.

עכשיו, שנת המאה להולדתו של בן גוריון
וגאולה אומרת שבני המשפחה אינם מתעסקים
בתגינות והצנעה. יש איזה ורץ שהם למפתח האת
והמינו אותו מתוך גימור. הלכנו, קמס, אבא, אבל
לא הצאנו מילה. לא היה לנו מה לומר. אבא חי
ביקש שלא יקראו עלישמו רבר ועשו זאת ביעוד
לרצונו המורש. מישהו שאל אותנו כאשר החליטו
לקרא לשורה והעופה עלישמו אפרו לי רק שח
יקרא בגלל העופה בן גוריון ושחאני אקבל בדיש כביס
וחפשי לשורה לכל ימי חי. אבל בשכיל מה אני חרבה
את זה מגילא אני נוסעת לחיל פעם בעשרים שנה.
במשפחה שחא, גאולה מתרזה האומרת שחאגה
אכיה זה בכל. אחא דוד חושב, גם אם אין היא מוכנה
לעשות חרבה בשכיל זה. בנסח שחא חשבה, היא
מתעוררת, חרי כבו שמעתי. בסקוליות, שחא
לרשינסקי המדינה לא חילתה קמח. וחץ מזה, אני
חזכת. שלפני שש שנים, ביום העצמאות, כאשר שח
לימדתי בבית המספר, נגישה-לחלמי כיתה ו, ושחאני
אחא מי חל בן גוריון. הוא אמר לי שכן גוריון זה
מנהיג ידע במאה 18. הוא חילתה הפעם והאחיות
ששאלתי בבית הספר על אבא.

המיתה את התחזונים והגרבים, משך כמו לחינוך.
בדירותיו אחי מותה היתה איממה. הוא היה שוכח
שהיא מתה ובמשך זמן רב עוד היה מחפש אותה
בחדרים, צוקה פולה, פולה אישה אחא אלה היו שנות
מכל. מהדע בו מנה, הוא החל לחזקונו למותו שלו.

גאולה מציינת בן גוריון דר, רגשו, נאיוות.
הנאיוות שלו זה רבר לא נחפס, היא אומרת, אני
עוסקת קצת בנטיכולוגיה, אבל אינני מצליחה להבין
כיצד אדם חבב כל כך יכול להיות נאיוותי תמימים כמו
שאבא היה. אני חושבת שלפעמים הנאיוות הזאת
קילקלה ונפגעה למשל בנושא הכלכלי - הוא לא הבין
שום דבר במכללה ואני רואה את זה במסרון גדול שלה
פעם הוא אמר בכל הדיעטתו אני לא מבין למה כולם
מדברים על התכנון לי יש בביס 10 גרוש כבר חצי
שנה ועוד לא הצאתי אותם. או בעניין הסלולרית -
גם ההולטה לאסור שירותי סלולרית בארץ היתה
נאיוות, אחא דוד איך זה נולד אצלנו יום אחד הוא
ביקש אותנו באקסטורד שאנגליה וראה את בני, בן
13, יושב עם ארוחת הערב ביד מול הטלוויזיה ויעניץ
יצאת מחזיתו בגלל איזה פרס רצח ואו הוא אמר
כל זמן שאני אקבע - לא תהיה סלולרית בארץ...
אחרי כך, כשפולה מתה, הוא קיבל מכשיר סלולרית
במתנה, כדי להקל קצת על בדירותו, אבל הוא לעולם
לא פתח אותו, עד יום מותו, תמימים הוו.

כיום, תמונתו של בן גוריון המוידך נשענת על
מכשיר הטלוויזיה הצבעוני של גאולה. מבחינתה,
זוהי הצדקה המעט יחידה לכשלו של כל היתר,
מכיון שכן גוריון זהה לו רק מנהיג, אלא גם בביא.
כל מה שאבא אמר התגשם כמו בנאות כולם אמר
לו אל תכריז על המדינה, אל תכריז - אבל הוא
ניסה לחקות את בן גוריון, הוא
אומרת, הוא היה צנוע, פטריט, הוא
רצה להיות בן גוריון השני. כשהוא היה
לבוא לאכורה של אבא, וכולם חייצנו. השנה ספרתי
באכורה שר חצי וגם זה בקושי. לבי בקושי, כואב לי
עליו. הוא הטיק את המסקנות וכל הכבוד לו על כך
גם אכא כמנצי כח היה מטיק את המסקנות, אולי לא
מסבגר שלוש שנים בבית אבל בחולמ עוב את הכסא
המכס, אני חושבת שבנין, הוא אחרון הנפילים. אחא
ידוע, ערב מלחמת ששת הימים, כאשר אשכול וגמל
וחבא היה במורל ידוע, בנין בא אל אבא הביתה -
אבא ויה אז כבר בן 80 - והציע לו לחזור לראשות
המשלה ולנהיג את העם. אבא לעולם לא היה מציע
רבר כזה לבנין, אבל זו גדולתו של בנין וכל אלה
שכאו אחרי מביישי את שמי.

גאולה חושבת שהיא מבינה את כאבן של בנין,
כיצד את זה שנגרם לו אחי מות רעייתו, הוא אמר
שבן בן גוריון, אחי מות פולה, היה אדם אחר לגמרי,
אדם אומלל, עצוב, שחור, הוא היה כמו ילד. שחא
והיא כמו עבר שלו, לפני השנה היתה מבינה לו ליה.

אחרי מות פולה הוא היה
אדם אומלל, עצוב, שחור.
הוא היה כמו ילד שחור.
אחרי מות פולה הוא היה
אדם אומלל, עצוב, שחור.
הוא היה כמו ילד שחור.
אחרי מות פולה הוא היה
אדם אומלל, עצוב, שחור.
הוא היה כמו ילד שחור.
אחרי מות פולה הוא היה
אדם אומלל, עצוב, שחור.
הוא היה כמו ילד שחור.

סין כחול-לבן

החזון החדש

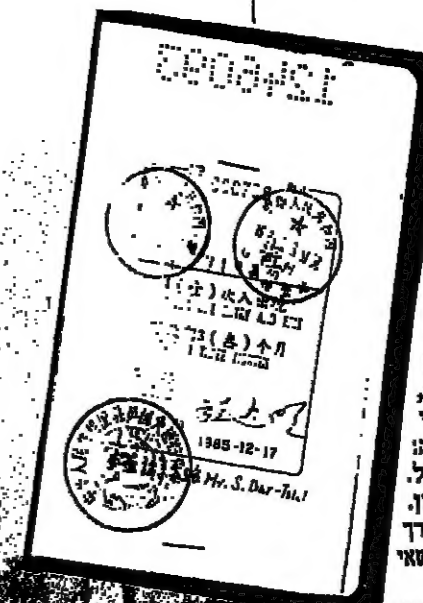
בפרצות שנבעו בחומה הסינית הצליחו להסתכן גם כמה ישראלים, שחזרו הלומי חוויות מעולם אחר. הפנסיונרים מעכו לא אהבו את האוכל אבל זכו לחוויה – הם נפגשו עם אמא של חברה סינית מהארץ. מוש סביר, למשל, זכה להכיר מקרוב את מולדתו של מאן, אחת כה העריץ פעם. עכשיו גם אנחנו יכולים.

מאת מיכל קפרא

צילום: שמעון בר-צליל

סופסופה זו

התירות היש
ראלית בסין,
שהחלה בחור
שי וחזרה האחד
רון, דומה לעלי-
רט כפינה

חשוכה. שלא ידא, שלא ישמע. אין
חיכוכים, מקסימום קריצות בוזיות
העין.
בשנת 1979 פתחה סין חריץ
בשעריה לתיירות מהמערב. גם
כשהחריץ התרחב יותר בשנת 1981,
היתה החלטה פוליטית נחרצת שאחרי
שלוש מדינות לא ידרכו על אדמותיה
דרום אמריקה, דרום קוריאה וישראל.
בסוף שנת 1985 החל להסתמן פיתרון.
ההחלטה הפוליטית עזרה בעינה, אבל דרך
הפרצות שנבקעו בה, נוחק פנימה נושאי
דרכון ישראל.

עיר שמעון בר-צליל, מוש סביר
מ"נאות הכיכר" חוג הפנסיונרים יעקב וכלאש צור
מעכו – היו שם. שלושת אלפים עד ארבעת אלפים
דולרים ששילמו כל אחד מבינם עבור כמעט-חודש
של הצצה בסין, הם לא תנאי ראשוני ולא סיבה
עיקרית. האובססיה להגיע לסין אינה קשורה בכסף.
הפגזת הסיני ריחק אותם שנים רבות לפני הטיול,
הפך אחרי לזיווית חייהם. לא כל ישראלי ממוצע
ימיר טיול מחוץ לחוף באמריקה, ששיא במופע נוצץ
כלאש וגאס, כשלושה שבועות משרכים בסין.
דרך הפרימות האישיות של בר-צליל, סביר
וצור, מתוארת סין בצלילים של חשפה העברית,
ובחלכי המחשבה והתמישה הישראלים. המדינות בין
מוש סביר, קיבוץ ניק לשעבר, מדריך בחברת "נאות
הכיכר", עיר בר-צליל המעונב שעובר בבנק לאומי,

שניים סינים עם אסל למזון. מימין: שמעון
בר-צליל על החומה הסינית, למעלה: חותמת
שירותי תיירות הישראלי של בר-צליל.

10 סופסופה

סין כחול-לבן

גור בגדול

אי אפשר להתעלם מאילנה גור. היא מוכרת את עבודותיה במיליונים בכל רחבי ארצות הברית, פסליה ממוקמים בארץ, אבל יש עדיין שרואים בה "חנפריש" ומלכת יחסי ציבור. קשה קצת לעכל את הקשיחות שובצבצת גם מפסליה אבל גם הלא-מברגנים מודים: יש בה משהו.

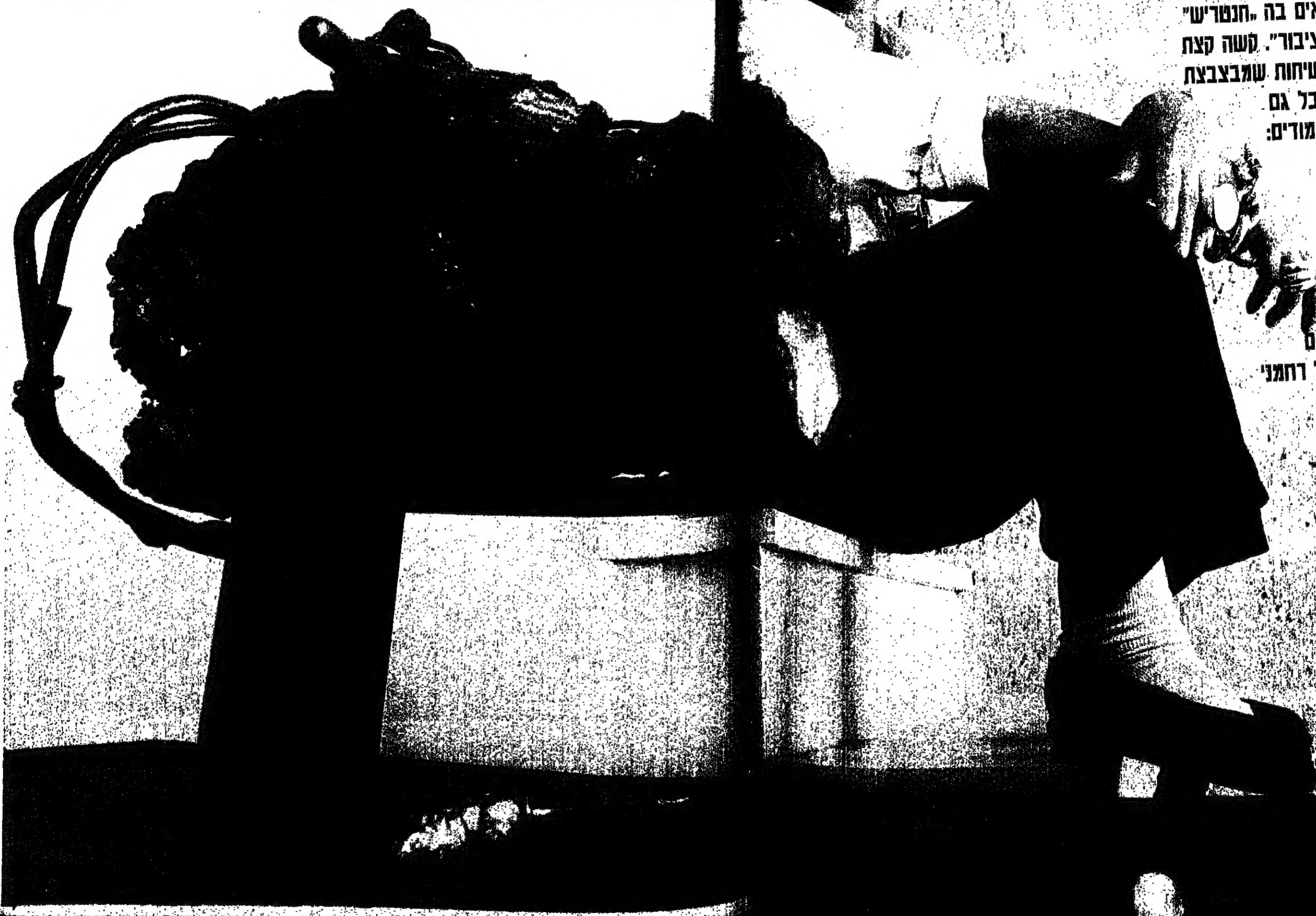
מאת אירית רותם
צילומים: שמואל רחמי

יוני 1986. ארצות הברית. יריד האמנות הגדול בעולם, במרכז החדש לירידים וידענות על שם הסנטור המנוח יעקב יעקב. בודל העצום המשתרע על חמישה בלוקים, במידה המעריכי של מנהטן, מרוכזים מאות חבני תצוגה ומסתובבים עשרות אלפים מבקרים גם אילנה גור היתה שם.

בבניסן, מאחורי דלפק העיתונות, פקידה עומדת במחל האוויר. תעודת הזהות שלי נמצאת מידת ישראל, מצליחה לעבור אותה קצת. אילנה גור, אילנה גור, נכון? מ, אילנה גור, שחציה שם את שולחנות המכתב ואת הקטנת שלה, בין ים של פסלים, ציורים, פסלים וכל מה שהיה אחת הניכלות - לדעת מארגני שוקו - בקטגוריה הנקראת אמנות. בחלל העצום הזה הרוחש אמנים, בעלי גלריות, סוחרים אמנות, אספנים ומעצבי פנים - זכרה פקידה אחת קטנה כבניסה את השם גור.

כאן - של גברים, כמעט תמיד היא לבושה בצבעי מאד, חום, שחור, לבן או ביר. כבי שנים שכי רגלה לא דרכה במחלקת נשים של חנות כלשהי. שמלה היא אומרת, לבשה רק פעם אחת בחייה: בבר-המצווה של בנה הבכור. לעולם אינה נועלת סנדלים, או חושפת ורודות. ורק כפתור אחד נוסף בחולצה, שנשאר תמיד פתוח, רומז על האשה שמתחבאת מתחת לתחפושת הגברית.

אופנה לא מעניינת אותה. זה בסך הכל ביזנס, כל אחד צריך ללבוש מה שמתאים לו. אני אוהבת (חמש'ך בעמוד 19)

מלכה של אמנות

לצעירים מעל גיל 50... טיולי "גיל הזהב" של P.T.C

עונת טיולי "גיל הזהב" של P.T.C החלה. חוברת הטיולים כבר נמצאת בכל סוכנויות המסעות. השנה כלולים בחוברת, בנוסף לטיולי הקיץ, גם טיולי הסתיו לחקופת החגים. 12 הצעות שהושקעו בהן הרבה ידע, מחשבה ונסיון.

מומחים עד הפרט האחרון

טיולי "גיל הזהב" של P.T.C משלבים ימי טיור וימי מרגוע. התוכנית אינה דחוסה ומאפשרת לכם להיות באמת מהמקומות היפים בהם תבקרו. ביניהם עיירות קייט ונופש מן המפורסמות בעולם. צוות מדריכי P.T.C ילווה אותכם לכל אורך הטיול. המדריכים המנוסים יתפלו עבורכם בכל הסידורים הטכניים, יארגנו בליווי משותפים ועניוקו לכם סיוע אישי בכל הקשור למרטיס הקטנים.

חברת P.T.C מתמחה כבר שנים רבות בארגון טיולים לבני "גיל הזהב". הנסיון והמוניטין של P.T.C מבטיחים הנאה מושלמת.

להכיר מקומות להכיר אנשים

סינון הטיולים המיוחד מושך באופן טבעי אנשים מבוגרים. אנשים אשר מתוך נסיון מעדיפים להפיק את המקסימום ולא רק להסתפק את המקסימום. תרכב המטיילים ההמוגני יוצר אירה חברותית הפותחת אפשרויות למפגשים וידידות עניינות, הן לזוגות והן לבודדים.

רבים מלקוחותינו הוותיקים ממשיכים להופשט זה עם זה בטיולי P.T.C.

אירופה ואמריקה

בחוברת טיולי "גיל הזהב" 1986 תמצאו את כל המידע על ההצעות של P.T.C לטיולים באירופה או בארה"ב וקנדה. את החוברת תוכלו לקבל עכשיו בכל סוכנויות המסעות, או ישירות לבייתכם באמצעות החלש המצורף למודעה זו.

לכבוד חברת P.T.C
רח' דיזנגוף 106
תל אביב 64397

אבקשכם לשלוח אלי את חוברת טיולי "גיל הזהב" 1986

שם
רח'
עיר
טלפון

מס' בית
מיקוד

טיולי פי.טי.סי.

פי.טי.סי. בע"מ סניטורי חירות, מרכז חממות בחיפה, טיולים מאורגנים, נופשונים, טיולי "גיל הזהב". טל 241364-03.

כל הטיפות בחברת
חפזות סדירות
(לא צ'דירות)

גור באדול

הספר מעמדם 115
מש נחש ובעלים נחזות. אני גם שונאת להשקיע
היך נכסות ונפיקים.
לחבשיתם הכבדים, שלא בריוק מסתירים עם
ושל נחזות, כבר התרגלה. אני תצוגה חיה של
הקחת שלי. את הפטלים אני לא יכולה לסחוב אחי
מש נחש בעולם, או התבשיתם זה כדטים ביקר
מ. טנע שאת לובשת את הדברים האלה. אנשים
משקים וקנים למכור זה מה שחשוב. באמריקה -
אם את מוכר אתה קיים. או נכון שהיא נשואה
לחיה, לני לווינגרוב, הבעלים של מונגנים
מחפזות שחצי ארה"ב, אבל גם אני מיליונרית
נחש נחש ורק מעבירה קשה, היא אומרת.
אף אילנה נחש קשה להישאר ארישים. בדרך כלל
הא מלחמה להקסים את חצי האנשים שפוגשים
לפני את חצי השני. כנראה שמאחור הסביבות, בין
הנ מצי שהיא אשה עצמאית מאד ששוקקת מה
הא של אילנה אבל גם נשואה, כמעט שששים שנה,
למש נחש מעריך אותה ויש להם שני בנים,
ע"ן 24 ואשלי 18. והיא מצליחה לחיות גם
בין נחש באמריקה ולהסתובב בכל העולם. ובעיקר
שלי נחש שהיא חזקה בליכך ואורגנוסית ואומרת
משק חמיר את מה שחשובה, ישר בפנים, בלי
לשחק מלי לעשות חשבו.

"אני חצוזה חיה של
העבודות שלי, את הפטלים
אני לא יכולה לסחוב אחי
כשאני נוסעת בעולם, או
החכשיתם זה כדטים ביקר
שלי. ברגע שאח לובשת
את הדברים האלה, אנשים
וחכשיתם וקנים."

אילנה עם השחקן מיטע גרייבס (משמיה בלתי אפשרית): בארץ לא מפרגנים.

אילנה גור לא תראה אף פעם עייפה,
חלשה או חולה. חמיר מלאת מרץ,
חמיר במצב רוח מרומם, חמיר חזקה
נפשת ופיסית. בכל בוקר היא
מסודרת בערך כשש וחצי ללבוש.
אין לה שום בעיה לסחוב בעצמה פטל
ששוקק 15 קילו, או להעמיס על הגב
ע"ן מותנים ולחשם איתם במעלה המדרגות שבביתה
הא, נחש שששנה לפני שבעים, כשהחליטה שזה
מנן לנחש לעזרה בבית, כשרע לה היא משוט
קלמט מחפזת. מחלות, צרות וצער, היא מוכנה
לחלוק עם השניים שהכי קרובים לה בעלה לני
נחש נחש חל, חרפ' רני גור.
על המרגיה שערדה לפני עשרים שנה, כשבנה
הנחש נחש בבית החית שבלום אנלס, היא
משה לא לרבה. וזכרים קרובים מספרים שאו היא
נחש נחש להם. רק ללני ורני הירשנה להנחש
נחש נחש שוב וזאת אתה אילנה חזקה
נחש. כשת'א לני, אני לא פותחת דלת. אפילו
נחש נחש לא תרענה את מצבי הנפשי, היא
נחש.

מא הצליח השם אילנה גור לערוך כאן עור
הרבה מאד רעש. למרות שהיא מתגוררת בארץ רק
חלק מהשנה, היא מופרת לציבור יותר מאשר אנשים
רבים אחרים שהיים כאן קבוע כמעט בכל פעם ששטל
שלה הנחש בארץ. ציבור כלשהו, התחללה שערוריה
ששנה, אם זה במקרה של הפטל, אשה ברוח המצג
בביכר לנחש' על שפת ימה של תל אביב, או
הישראליה המקשט את הנחש שלי בנין. החוויה
הרבה על הבחירה.

אילנה אומרת, שמאחור למדה שהדבר הכי חשוב
בעולם הוא שלוש ים מקצוע. אמא שלי חמיר
אמרה לי שזה הכרטיס האמיתי לחופש. אני את
הכרטיס שלי הוחזתי. חמיר יש לי את לני מאחורי.
לולא הוא, לא הייתי מצליחה להרים את כל העסק.
אניאשור להיות עסקה גם ביצירה וגם במכירה.
(המשך בעמוד הבא)

מלכאבט 19

מלך סאטמאר

המשך מהעמוד הקודם

את לני, יליד ניו ג'רסי, שסיים ללמוד ויצא למסלול בעולם, היא פגשה בירושלים. "הוא עבר על אריות ומימן את הסיוול שלו. למרות שגם ממשפחה אמידה הוא מעולם לא רצה לקבל שום עזרה מהבית". כשפגשו, אף אחד מהם לא ריכז בשפתו של השני. לפני שהמשיך במסע, הוא אמר שיחזור אחרי שנה להתחתן איתו. וכך היה. אני התאהבתי בו כי הוא טיפס מאד חזק שיועד מה הוא רוצה.

כשנסענו לארה"ב הייתי בת 19, ממש ילדה. אבי למד שם ואמר לי חמיר שאמריקה זה לא בשבילי. שזה משם שצריך בו הרבה כסף וכו' ושאני, שחמיר הייתי טיפוס של מנהיגה, לא אסכים להיות בשוליים. מיד ראיתי שנידווק לא בשבילי. כמו שאבא שלי אמר, אני לא חיה בשולי הדרך. אז נסענו ללוס-אנג'לס, שם הרבה יותר קל. חמיר ידעתי שאחזור לנידווק, אבל רק בצורה נכונה. עם הרבה מאד כסף.

מאז אני בונה את עצמי, נוסעת בכל העולם, מציגה תערוכות, מוכרת בכמויות ושייכת לאמנים שיכולים להיות בכבוד גדול רק מהאמנות שלהם. הצגתי בגלריות מפורסמות כמו זו של ארמנדו הטר, ברחוב 57 בנידווק את העבודות שלי קנים אספנים רציניים. אני אומרת שלכולם יש מקום, העולם מספיק גדול, זה הכל ענין של טעם. מי שאוהב אותי שיקנה. הכעיה של הרבה אמנים ישראלים שיושבים כאן, שהם הולכים עם ראש סגור ולא מתפתחים, לכן הם גם שומרים לדרת עלי. אבל הכלבים נובחים והרכבת ממשיכה לנוסע. הם נשארים לבנון בחתנה ואני ודורת קרימה.

כיום אומרים כאן שאני מלכת יחסי הציבור. כל אמן צריך יחסי ציבור ואני בהחלט גם עובדת על זה. איך ידעו שאני קיימת? מקריאה בחנ"ך? אבל יחסי ציבור בלי כיסוי טובים רק בהחלטה.

עם המלך מנשה קדישמן: עדין עם הימים. (צילום: ישראל סאן)

אנשים בישראל קשה לסבול את ההצלחה שלי - או מברכים. לא מעט אמנים ישראלים באו לבקש את עזרתי בנידווק, אם אני מעדיפה את האמן - חמיר אעזור לו. ואני לא זוכרת את עצמי מבקשת משהו שיעזור לי. אני סוע גם לא מנתי לעיתונאים שיכתבו עלי, הם פונים אלי ואני כשמונה קשתות פעולה. לפני שנתיים התראיינתי בגלווייה אלן דן עברון, הוא ישר תפקי אוני בענין יחסי הציבור שלי. אמרתי לה אני מנתי אליכם או אדם איתי זה שהמנת אותי לכאן, זה יחסי הציבור הכי טובים שלי.

למרות מינון העבודות שצורה במשך השנים, יש כאלה הנוכחים לה מנחת את פסל אבי המין הויכחי הגדול. נכוח, היא מודה. "עשיתי את זה אז רק בשביל יחסי הציבור. אבל כשלידיו נימ, זה שמצייט ספורטאים, ראה את הפסל, הוא אמר כי מה שיפה בו זה שהוא לא אירוס, אלא אמנותי". האבד האמנותי הזה, מתנוסס לתפארת על גג ביתה שבניו הוראס ריכטר, אספן אמנות ובעל הגלריה היפואית, המייצג את אילנה גור זה 12 שנה, וביתו ביופי סגור לביתה, אומר: "היא מאד תרופתה כאמן. את המוטציה של ראייתי ישר בהחלטה. קל לי למכור אותה. אני מוכר עבודות שלה לאספנים מאד רציניים. כשריבתי עם פייר רסטני, הוא אמר לי שיש לה כשרון גדול".

פייר רסטני, מנכר אמנות אירופאי, שכותב למאנאין הארכיטקטורה האיטלקי "דומס" ול"סימו" הצרפתי, ראיין לא מכבר את אילנה, שמתמסרת: "היא נתן לי את השער ושבעה עמודים שיתפרסמו ב"סימו" של החורב הבא. רסטני אמר על השולחנות שלי, שיש בהם חרבה עוצמת וחיים. עשיתי משולחן פסל סביבתי בטון דוד".

השולחנות של אילנה, קונסטרוקציות של מחבת שמכוסות בלוח וכו' כיה, כשעליהם ומסביבם ניצבות חיות מחבת כמו ציפורים, חתולים, צפרדעים או ארנבות. זה חלום המסחרי האחרון שלה, שמחליף את התגורות, והמחזיר - בין אלהים לחמשת-אלפים דולרים לשולחן.

לפני שלוש שנים היתה לייצר חגורות עור בעלות אבזמים כעצמות: העסק גדל במהירות. "הן בשנה הראשונה, היא אמרה, עשיתי מחזור מכירות של קרוב למיליון וחצי דולר". הבעל, לני, חשקתי את הנהל עסקי ביוי שותף ותחילה לנהל את עסקיה הממשניים של אשתו, אבל כשקט המהירי התחיל לזרוע חגורות דומות וחצי המחיר ואלהן מכרה את העסק. נמצא לי להממדר עם חקיקים וזלם. כל ידע

אני בטוח טס אל על

להתראות אל על סוכן חסידות
אל על EL AL

העניין המכירות של השולחנות, יגיע השנה לשניים ער שלוש מיליון דולר. כדי לספק את הביקוש, קפצה לארץ. רק לכמה ימים, רק כדי לצאת כמה מאות חיות קטנות שיוצמדו לשולחנות המוצגים בנידווק. מכבר גורמן גורמן, היא אומרת, התנתה היותה ששדורה החמישית, קיבלה חמשה מיתות לייצר חידושי של שולחנות כלעריים, שיימכרו רק אצלם. עכשיו הם מוכרים שם לחיות הקטנות שתגיענה מישאל.

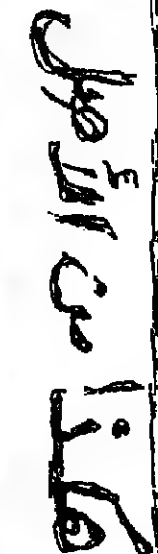
העניין לעיצובי השולחנות והחיות שעליהם, נולד כאן בארץ, בשנה שעברה, כשגמרה לשפץ את הבית החדש שלה ביופ. מתצפירים שנחננו בכניס על השולחן לחפש פידורים. ומה שהי לי שאריות של בולרים מהבית התחלתי עם ציפורים ובאופן טבעי עברתי לחיות בית אחרות. מה זה כמד הכל אמנותי, הוא כל הזמן הלכתי במקביל לחיים. מאדו שאני אמן שולמד מחיים, כל דבר שאני רואה חוסך למשקע שיצא אורכך החוצה".

ילנה גור אמרת שמעולם לא למדה פיסול. גרתי בירושלים והייתי רשומה ב"בצלאל", אבל זה שיעמם אותי עד כה. אני לא טיפוס שיחשב בית ספר, זה לא הולך עם הראש הפראי שלי. חתים זה השיעור הכי טוב, האנשים שאני פוגשת, המקומות שאני עובדת ותיא עובדת בהרבה מאד מקומות, מטיילת בעולם, מנהלת שלושה בתים: בלונדון, אנג'לס, נידווק ויפו. את הפסלים שלה היא יוצקת בארץ ובאיטליה בכל מקום בעולם היא מקפידה להציג עצמה כפסלת ישראלית. אחרי כמעט שלושים שנות נישואין לאמריקאי שלא מוכר מילה עברית, היא לא מתבלת שיהיה בשום כישר אמריקאי ואפילו שמך של מיכאל וז לא רגע בעברית המאד-צברית שלה. כי אני ישראלית, אני לא שחקנית, אני לא מתביישת במיכאל שלי.

התחלת שלה בלוס-אנג'לס היתה לפני 25 שנה ברידת שני חדרים קטנים והמשך בית גדול מאד עם בריכת שחי וחדר ודגם ארמה בשטח העשירים בלוס-אנג'לס. מאז עברה לנידווק, לפני ארבע שנים - נכדול, ממש כמו שהבטיחה לעצמה - היא נמצאת כעת מאד בבית שבלונדון אנג'לס.

הבית בנידווק, היא יצירת אמנות בעצמה. היא תלמה את כל המחצות הפנימיות של בנין כן ארבע קומות. אבנה בתחילת המאה, חילקה אותו חורש, חישטוה, קלף לה מיליון דולר, הוציאה מהחלבה מתפרש, על פני קומת קרקע שמוחלקת למסלול ולספןיו של אילנה, קומת יצוע בה מוצגים

איוח כף לי. חתומים שלי נוסעים לחו"ל ולקוחים גם אותי. חשנה אמא אמרה לאבא, שחל חייב להיות מסודר מראש כי היא רוצה להיות שקטה. אז חזמנו באל על בית-מלון טוב וגם מכונת שתחבה לו בשדה התעופה! אבא אומר שזה גם הרבה יותר חסכוני. מצידו, העיקר שכבר נעלה למטוס. אני בטוח טס אל על.

הלל סלמון

שושן צחור מורח במצוקי
נחל בלח (שוויציה הקטנה)
צילום: שי גינת

מסבית
ליל

מעדי

A high-contrast, black and white photograph of a hand holding a small, dark, round object, possibly a cherry, against a white background. The hand is positioned in the upper right, with fingers curled around the object. The lighting is dramatic, creating deep shadows and bright highlights on the skin and the object. The object has a small stem and a dark, circular shape, resembling a cherry. The overall composition is minimalist and focuses on the texture and form of the hand and the object.

swissair [illegible][illegible][illegible][illegible]

הַיְיִת

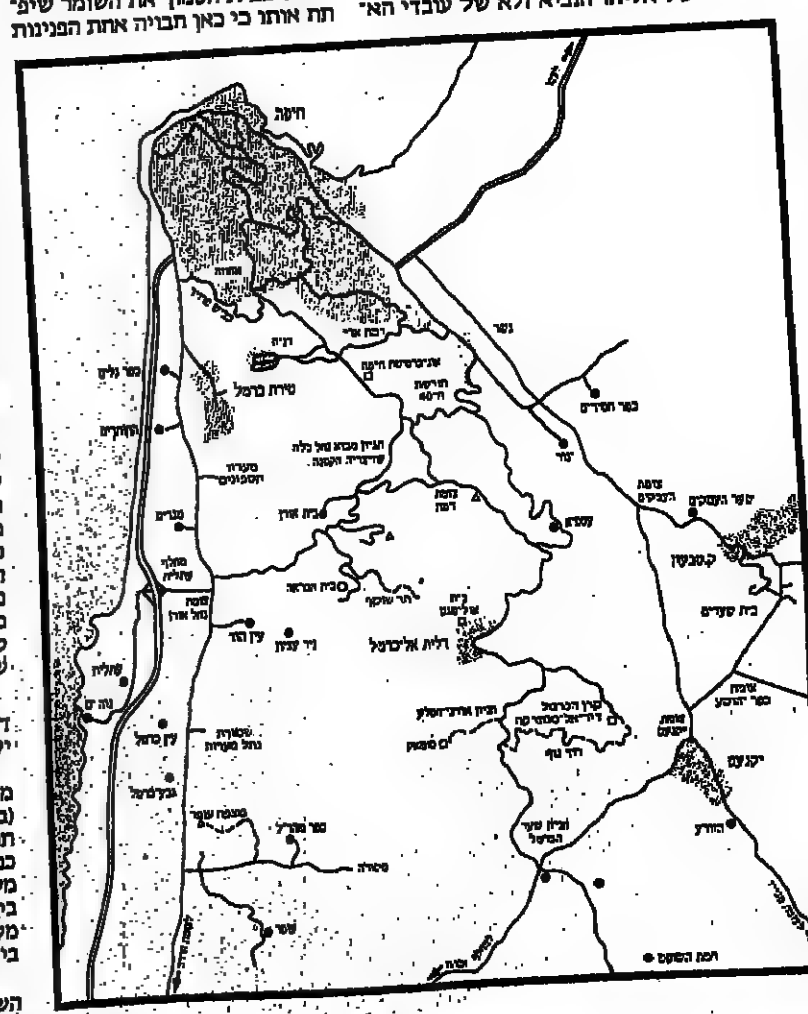
הַיְיִת הַשֵּׁנִי

[illegible]

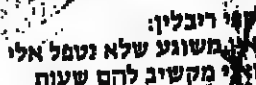
(ומשך)

[illegible]

ל קרן הכרמל - חמוחזקת.
יצאה האש שתיכה את הזבח
והוא הורגו ולא נשאר

[illegible]

ספי ריבלין
שחקן ובדרן

[illegible]

אין ל' תשובה, אין משול שלומי מוציא אות
לכך רוב המון אני מרגיש שאני מחמיץ
משהו חשוב שלא מספיק לדעת, מעורבות
בדעותיהם המוליכה למחשבות על דרכי חינוך
הכלל או שינוי לחידוש זהות כמו אלה שזר

ל' למוח שאני עשה את כל הדינים בתחת
אסורן, קולען, מלחיה, דרי, תהיה ותלפוח
כל עוד אני חושב שאני מנחם, ברע שני
אביני אני מתחיל עיניו על השלש העולמות
עולות ברע שאני על הגבה - אני אבמה, מהם כל
ית מדיש כל מדי עניין, וזאת העצמות
כלי, עם קצת כלת מוסר.

אחר המצה קשה לי לחדש שום דבר
עליו הוא לא רק נמשך, גם נפילת, מה
יש שיר לאסורן וסורא - אני מתעורר במוח
דאש ששפתי הרכה קשורה בלי, כי לא
עולת ביה, למשל, כי לזעזע עוד חסד העצ
מקצית ששפתי, אני אהב, לזעזע בנפשי
לזעזע - אני ברע, לא ברע, לא נפול
הנה אלה הולות כמו שאכלי לעצם - אני שיר
מקצית, ששפתי, חזק, למעשה אני דאש
כל מדיש שלי, אני לזעזע, מה הנה אני
לזעזע, עצמת הרכה, חזק, וקטעם אש
ששפתי חזק, כל לא חסד, אני נאש, שש
ששפתי לא לזעזע, חזק, חזק, לעצם שש
מוסר, כל מדי עניין, וזאת העצמות
כלי, עם קצת כלת מוסר.

[illegible]

דאיינה: נורית ברצקי
צילום: ראובן קסטרו

שיפורים

משה:

**תוקם מדינה פלשתינאית מהירדן ועד הים
לצידה של מדינת ישראל**

תגיד משנה? אמר יחזאש.
הללויה! אמרה רוחמה.
יחזאש טיפס עוד מעט למעלה.
שם, אמר, במצב הבריא!
רוחמה האדילה על עיניה. שני חיילים
רדניים פטרלו לאורך גדר המערכת.
הם נראים לי אנשים נפלאים! אמרה.
ללא ספק, הם הכנים מאוד יחזאש. הם בני
זרם מבין רכמור?
עדי כר? הושפעה רוחמה.
הוא הוכשר, והשם, הצניע, את יכולה
לראות את תוכן העריב ביר נועה נ?
רוחמה התשובה ודאחה את אחד מפעטי ביר
נועה. עדי מיישר מבט הייסר אליה, המייסירה
לזיו מבט.
הוא מיישר אלי מבט. יש לו שגאה
בעיניים? אמרה רוחמה, טוב, אפשר להבין
מדוע הם שגאים אותנו?
במבון, רוחמה? אמר יחזאש.
מליחה, צעקה רוחמה לעבר הילד. טלח
לנו, אנא.

יתואש הניח את ידו על כתפה של רוחמה.
 מה נחיה ופה ניצור, חיי חופש חיי, איד
 לנסח את זה - דרור! אמר ביגש.
 וראלה! אמרה רוחמה והניחה את ראשה על
 כתפו. עם מועדון הסרט הטוב, כמו שמתמיד
 חלמו החלוצים.
 בטת! והגריש הידאש.
 זאת ילדינו נתן חינוך למפות.
 בריק!
 נקרא להם דקל!
 דרום.
 לי.
 חיטה!
 לא לי ככה!
 שעררה!
 שעררה זה לא יפה לבת, אמרה רוחמה
 בעדינות. תמצאי משהו אחר. אני לא יכול
 לסיכך מתן, תולונן יתואש. אני ארץ חושב. זה
 לא לי ככה.

אני מקווה שכל זאת היא תהיה בלונדינית, אמרה רוחמה. "למרות שזה יביא לניכור עם עיירות הפיתות. לא איכפת לי".

"רוחמה", גער כה יהואש.

והשאר נרשם בספרו של שוורצמן, ויזפיע לאור כמועד המתאים.

א - את תתרגלי לזה. עוד תתאכז את זה. כולל.
מתרגלות. אולי עוד לא פגשת את הצמרפרע
המתאים. מחר יבוא לכאן חבר של אבא, ואולי
יגיע גם הבן שלו, צמרפרע נורא מוצלח. אני רוצה
שתהיי בחברה, זה כל מה שאני מבקשת. שתהיי
בחברה. בסדר, ונסתהר רק הפעם, נביבילי.
נ. נ. טוב, אני אשתדל. אוקי.

מאמר עיוני

שזורצמן הסופר מיד הגיג: "אני סבור
גם הן הן דבר שניתן לפתח אצלם". מכר.
בוקרה למחשבתו: "אני ידעתי". מנתס
ולדה מאיר שפירחה הפז החלוצי, הן יפה מאד".
פז". נשג גבריאל ביתר משמעות. הרגל
תנופת בקז.
פז, פז, מאד, אמר ידעתי לגבריאל. אתה כבר
שחשתי". באצות ויורדתי של שזורצמן ויסיק
צריך לתת פירטת חתום".
פז פז אמר גבריאל, הוא רצה להפנות את
שומות כל החברים למסוק דשור שנתה ועשה
מזון דור.
רחח חלוצית, התפעל ידעתי.
רחח צינית, הנה שזורצמן, והלך גבריאל
תה הן בספר.

השר ותקרב, מיישר את חליפתו. בטעות הוא
יגיש לגבריאל. "כן, לחי", אמר השר לגבריאל.
מגבריאל, איש הפו, נבצר לענות ברחבה.
השר הביט מגבריאל ושאל: "איפה
הטלויזיה?"

יהואש התקרב אל השר, מחיך.
 "יש לי עוד שני טקסים היום", אמר השר.
 "אנשי הטלוויזיה כבר יבואו", אמר יהואש.
 "מחר יבואו צינורות."

השר יגיש לשתות פטל. חברי הקיבוץ רצות
לחלוציה החלו עולים מן המים. השר כיהח
אמר: אתם אמורים ש, ואני אומר יום חג הוא
לנו. עיידת הפיתוח נענע עולה על המפת.
זה קיבוץ. אמר יחאש
אהד, אמר השר, ובכן מיה החבר שעושה
"חג"

זה נסיונו לפתור את בעיות התעסוקה
לעצירות העבירה המקום הנכסף למפעל יצור
גזים ממים ומזרח, ועל כדור כנשים ארוחת
שום בשמים עשירה. זהו חבירי משק נענע
מוטלת הנהגה לנשום, לאכול, לישון ולעבוד.
סקולת לא על חשבון עבודה בעת שיש לציבור
הישר מותר לשנות את קצב הנשימה וזהו

עברו כמה ימים, יהואש הנרשש לקח את
חברתו לחיים, רוחות, רוחות, רוחות. בדרך.
אמר, רוחות נשבה במנוי, ואנחנו
ידענו, במשום הזה יצאנו חדר אוכל כולל מעדן.
מכשיר למים קרים ולמזון, מנשרי טנים, בריכה
ומפעל.
אני חסרת מלים, הנרששה רוחות. כל כך
מרגש לנו חלק בחסותיה.

מן הקצו שבאן הביאה לי חיילת.
 מן הצדקא אני והלחמי שנים אתם תיקרא.
 מן הצדקא עולם, מני שודיילת,
 מן לן למשון בעתות וסאן מקודות מסכ' ל.

פֿירק'י משק ופענע

וח קלה נשבה על המדבר שצמח מול
ההיכל במשק נענע. המייסדים עמדו על
הקץ פניהם ממוקות מהתרגשות.
שנים" אמר מייסד א', אנהנו נביא את
הש"ל למי"ב
ש. בנה משה" אמר מייסד ב', בשביל מה
הי"ב את הו"ב"

בשביל החזון, "אמר מייסד א' שוהלך וביטס
 מ' פעמו במייסד בכיד. החזון ונוער הולך
 נ'.

המייסדים לחצו ידיים וירדו מהגבעה. לאט
 לאט עשה הסוקס מפניכם. לחי המייסדים חזרו
 מנקם ונודע, הלבן, והאפייני מליסדים.

פגילית פרוז בארום מבהיק בין שבילי
תפן של משק נענע. כבירית השחיה השתכסכו
נעות נביקני פועלי.
בנות, ביקס המייסד יחואש, לא לעשות
"ש"ח"ח"

למח"ש שאלו הכנות.
ש. הבטחתו והחינוך והשיכון והרמטכ"ל
שעם היום למכס הפתיחה והזיגיי.

על כמה התנועות ויגלונים. יהאש האזיל
ל ענינו, ואמר לגבריאל, מעיירת הפיתוח
מבנה אל תפסיק לעשות מה דגלים לא נראים
ת, אלא אם כן הם מתנוססים.

יום ה'ג'יג'י, "אמר שוורצמן, מייסד ב' ידאש' הם קוזא דייט.
 יום ה'ג'יג'י, "אמר ידאש לשוורצמן.
 יום ה'ג'יג'י, "אמר שוורצמן לידאש.

האש תהי' לעצתו, אבל שורצמן, מכל כיוון
ל' ענין, ביקש מליהו דבסרין את חילופי
המים לספר שהוא דבסרין. שמו של
המלך היה: תעמל העולם.

מליהו, שאל גבריאל, משנוכח כי שר
במקום מתאר, אפשר להפסיק קצת עם הפח'
בשם פנים ואופן לא. תענין האש.

הוא רכן לשורצמן ולחש בכאב אפיתו. להם
היו חלומות.

פִּינַת השְׁלוּלִית

אני לא יודעת" אמרה הנסיכה לאמא שלה
אמא חפצים שאותו עם צפרדע, אבל אני לא
מבולת אחת.
מה רצו בצפרדעים
זה ידוע
ככה צפרדעים צריכים להיות. תורה לא
היא ידועה

**למה לך לקנות מכונית קטנה
כאשר באותו מחיר אתה מקבל**

דייהטסו שרייד

ניתן לקבל
את כל הדגמים עם
מוגן מקורי

זאת והנה בתואר מכונית השנה בישראל, היא לקחה את האלימות במרוץ הסטארט-אפ, וזאת בגלל שהיא נאלצה לשלם יותר מ-100 אלף שקלים על פיקס המכשיר. זהו פיקס שיש לו חוקים משלה, וזוהי חוקה שרצו לימחשיה. חובביה בהם שותפים בעסקאות, בעלי משמעות שמעדיפים לדלות יותר מאשר להאזין, וביניהם מפתחים שותפים שיש להם עבודה, שיש להם מכונית שיש להם חבר... ובמובן, ובמובן, במובן, שאחרי השיווק השיווקי הבינו שלדיוקטוס שיווי אין תחליף. גם בכנות מתחבטת ובעלת כוונות, גם רכב אמין וטוב השוטף על מרחבי.

מה איתך?

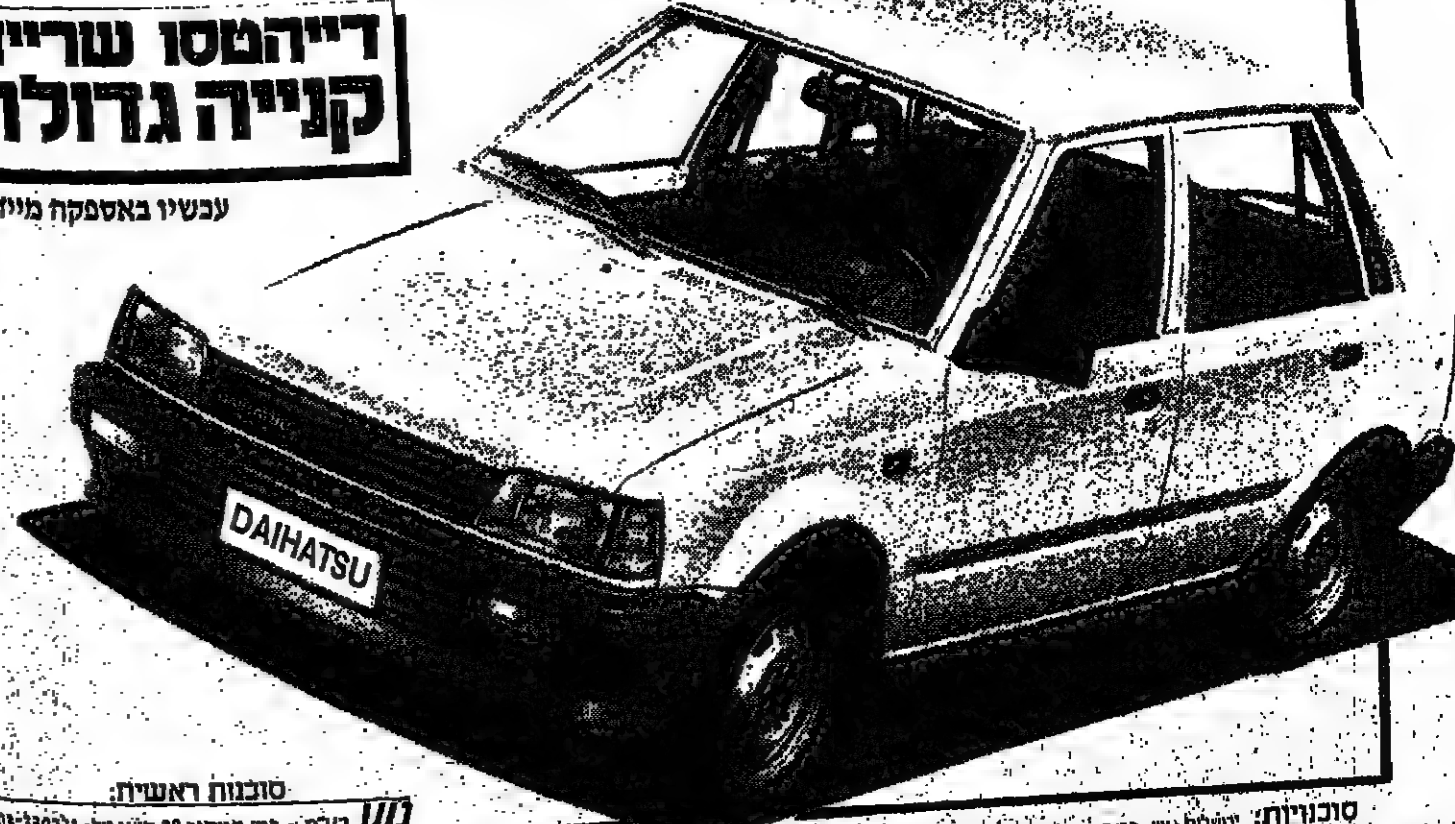
[illegible]

האקסטרא כבר בפנים...

[illegible]

דייהטסו ערייך קנייה גדולה

עבשיו באספקה מייזית

סוכנויות: ירושלים - טע: רח' דוד המלך 80-8 221988 02-227224 רמת גן - טע: רח' דוד המלך 38 ת"א סל' 03-330721

[illegible]

فلا تزلزل

על אלתר. קסדה אורחה"ז וסימנתי לעצמי על
האצבעות כמה מכל מין. בעורי עסוקה
במטבח באירגון הקסדה אורחה וצלחות

המסכה הוא טרטוריה מאוד לא מחייבת
מיוזם חסר אהבה ונחיל, וזו היתה גם בעפעפיה,
יון בגדן חסר אהבה ונחיל, וזו היתה גם בעפעפיה,
יון פונגוס וזה ושם אמרו שהם רוצים לצייר
מובדל לא יצא מהם. רק פעם: כלילה הם
ש"ס, עשרים, עשרים גדולים, וחפושות ששה
שנים, יושבת בתוכה הייתה כמו, כמו ילדה
נכה, מפנימה, ונצרת ממוקדת, הייתה חיה
אוי, והיה הוא בן צייר כל שלם שם טרטוריה
אוי, והיה עכברו מול חיצו, שם טרטוריה
עוד, על מסלולת הפחוס בידה הוא לא ירבה את
פחוס, והיא לא השתמש בשם השתמש, שם
אוי, וזוהי כן עצמית, לא נשמתי ויקח את
הצחה בן אל - וההמכסל, רק לפני שנים
יון את ההמכסל, בהמכסל, מפי בן
יון יחס בערירי. היא תלוייה אבן, כאילו לא

אני מתרועעת על הכוונה חלא נוחה לקראת סוף
 ישיבה האחרונה. אנחנו עדיין עובדים לצילי
 וואלר, סקרטי, באר - חבורה שנותנת לך להיות
 מרייה ולשמר על פניך מן הבעה של עקרת בית

★
חולפות שנים מספר. טלפון בחצות: הוא הבטיח
לציג בפנינו את ידידתו הסוכה ביותר,
ה"חלשעבר". הוא אינו מציג. עוד כמה שנים
פחות. כבר יש לו "חלשעבר" אחרת. שוב טלפונים
ל"צפונים". לפעמים אנחנו מוצאים בתיבת
ה"כסף" פתקים ממנו שומרי ידדיו מודים.

דוד
ער
אנח
אנח

במחשבות שמתגלגלות מתחת עורקו, הניע חושים
והפחד כאות אזהרה וכדור לובט. אני לבד בזה העולם
העולם, בשקע עמוק כשרעם ממשקלם של
אבן גנוק פתח עיניים מודות אצבעתם על
הגומי. של משהו רבמכשן ולתפוצץ. לתפוצץ, על
העומק והתעמקות של מכלל למקום שנה עמדה
שהיא כאלו מתוך הרגל. סירב הרגל, ניהל
המסע, במשקלותיו לא תהא זה ענין קטן. חשב
המחשבות מודוליות שבכלי התציה. מה אמר לי הצי
שהוא שחוקן קטן סירטל שבו חושב משהו
כל מחשבה אחת הערכה במבטאן שחלול. חזק
הדיווח שחוקן רוצה לשים חני. לי את התורבות
האחרת והאחרת. חזקתה. חזקתה. חזקתה.
לחזקתה - מבקשת בידה. לחזקתה ורעותיה
לחזקתה.

★

ס בבת, בשמחתי את השמחה מזהיר -

מראה לכן את הציור המסודר: מקולקל
ליתו בסלון. עכשיו ידועת מרוע דאג
וקולקל את הציור: כך מגר חשבון עמנו, עם
הוא רצה לארצה בת הנובחה והחובת, שבה
הוא או קפה בסמל חרסיה ומי שחזקה מקבל
ת עונת שוקולר. הוא שנה את תפקידו

32 មាត្រា

התנועה העליונה העליונה בוי"א

★ על הכל מתוח ★ ימהפכת במלכות ★ דומקים את
מאמיה ★ גשם טול ★ הניחו את ראשו על אלמדי
ארסייה ★ לבבות גוילים ★ השחר האדום ★ חטיבת
השדים ★ משחק מסוכן ★ גאנראוט ★ בדרך לחיות
גרמנים ★ חוגיה במשרשה ★ העולם לפי גארם
מסביב לעולם 80 ש' ★ משניה שנים ביקי
עיר לחוסת ★ מושע בשדות החוו ★ חיוז ורעם
מפסק ממקסיקי ★ החוק הוא אני ★ השוף
רצח בענינים ★ המתומתת הקשנה ★ מעבר
לרחוב 110 ★ שוד שנות השמינים ★ במעגל
הכסף ★ המבח הדולרה ★ העולמות הכספות
בשוויץ ★ ועוד כ־300 סרטים אמריקניים
מבחרים על "ורג" ★ יוניסטר
אריסטיסט

בספרות חשימות מטה בלבד ואינם ניה
לכתה *

[illegible]

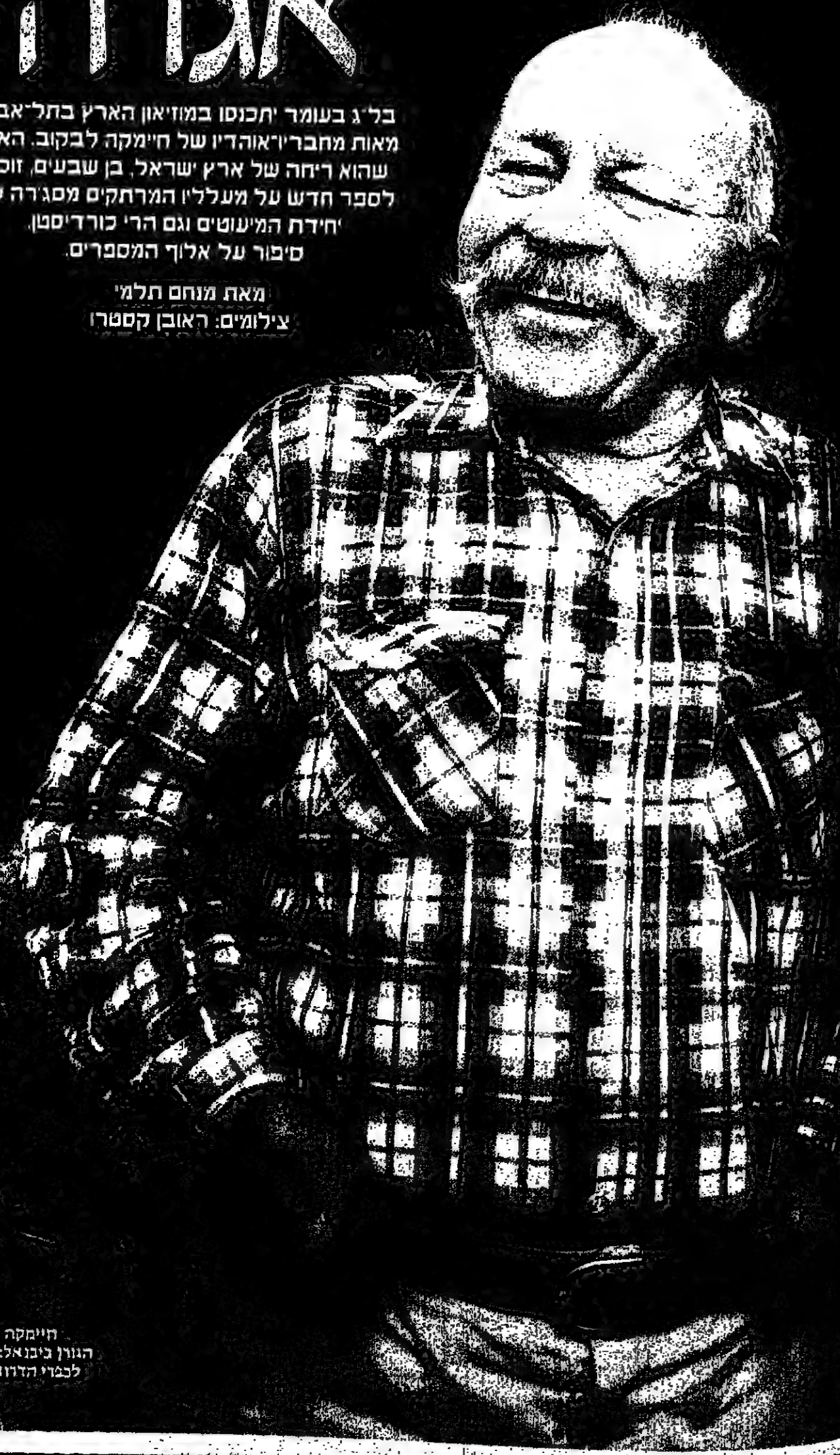
(continued)

חיימקה לבקוב

אגדה

בליג' בעומר יתכנסו במוזיאון הארץ בתל-אביב מאות מחברי-אוהדיו של חיימקה לבקוב. האיש שהוא ריחה של ארץ ישראל, בן שבעים, זוכה לספר חדש על מעלליו המרתקים מסגרה עד 'חידת המיעוטים וגם הרי' כורדיסטן. סיפור על אלוף המספרים.

מאת מנחם תלמי
צילומים: ראובן קסטר

בנאדם כבר כמה שנים טובות במסיה. או תעזבו אותו קצת בשקט. אבל, לא. כל פעם נזכרים בו, אומרים לו: חיימקה, בחיאת עיוואק, בא לאיה שהשמיים, תרים את הענין, או הוא בא וברום וחורר למסיה שלו. הבנאדם לא וקו, בכלל לא אבל עד שהוא מספיק לתתגל למעמד המורו חזה של מסיה, ומתחיל לחנות ממנו, שוב באים וטורדים אותו במנוחתו. אילו היו לו חומות בארץ חוה, ואילו בחומות היו שערם שדרים באים אל העיר ויוצאים ממנה, אולי היו מציבים שם כרסות כבוד הדורה הוותה, וביום טוב מושיבים עליה את חיימקה שיספר למתקחלים את סיפוריו, שהם סיפורי ארץ-ישראל, ושמותה, מעללי בניה ושומריה.

אבל אין חומות ואין שערם, או תחליטו לעשות ספר גדול, עם שגנן של סיפורים, עם ציורים של חיים מופלג בשבעי הבא, באינשה יום, עושים לו גם עצרת חוקקה, שיבאו אליו מאות מכירים ומקירים. מה מאות – אלפים יתנו שם חיילים אפרים ושכחים ואלפים ופי תחילת יהודים ודוונים וצ'קטים ובדואים – כולם חלק בלתי נפרד מההיסטוריה שלו, מתחווית שלו, מהמולקלור שלו. כולם שחקנים ראשים, שחקני מישנה ומצבים בתיאטרון המרד והמלא חזה ששמו ארץ-ישראל, את העין חסר חנה, למי שנים, קצין מודיעין מצה"ל, שלימים הלך לאקדמיה והפך להיות ד"ר אבשלום שמואלי מהמחלקה לליאונרטיה של אוניברסיטת ת"א. שמואלי חלה וחלך לעולמו בטרום הוציא את ויעונו מן הכוח אל הפועל. את המשימה הרים וזיאל מסט, לספר, בהוצאת משרד החינוך, קוראים, שלום על הרגבים – סיפורם של חיימקה לבקוב וחבריו.

שם טוב חיימקה לבקוב וחבריו, מפני שהימקה בלי "חבריו" זה לא וחבריו" זו תמונה מצב אמיתית, תפישה אחת. שהי מי כמו חיימקה איש-יעים להחזקתם. כולם חיו חבריו של חיימקה. לאורך דרך הארונה משרות יבנאל, דרך פלוגות הלילה של וינגייט ("אני הייתי מראשוני המצויינים ומאחרוני המשתחררים"), קרבת סגירת במלחמת העצמאות וגיוס הצ'קטים לצה"ל, ומיבצע מדיעין עלומים עד הרי כרדיסטן והרי השוק, יהודים וערבים, דרוזים וצ'קטים – כולם אהבו אותו, את מה שהוא מייצג ואת מה שסיפר בלשון המיוחדת, שהיא, איך לחגוד, עבית גלילה, מתובלת במיעוטים וחיתונוים של המורה.

הסיפורים שמספר הספר על חיימקה וחבריו ומביתם חושמת אירועים – דור שלם של אנשי מעש מופלאים – מגיעים עד לקרבת סגרת ועד למגוי חיימקה כמפקד יחידת הצ'קטים, אבל בסגרת לא נוסדה מדינת היהודים ובסגרת לא חש מעללי של חיימקה לבקוב והסיפורים וזרים ומשכים. או יושבים לתוך הלילה לשמוע אותם. מחזיקים סמלולי קפה שחור באצבעותיהם, מאזינים בשקיקה, מחייכים בהנאה. חיימקה לא מדבר מלים. הוא מדבר צבע והשקיקה. הוא לא מדבר על אחרים. הוא משחק אותם. מדבר על דברים שהיו, חלפו, תמו ואחרה אותם מתחזקים לגוד עיניו. וחכל מתבל באגדות ובמשלים, בלשון האוטוטית של האירוע, אולם אינה מקבל אחד מקרא ואחד תרגום, ואיש אינו מבחנה ולא נאמה ולא נשחק. כי חיימקה הוא אלוף המספרים, המבשל את אירועיו ואת נאמה ולא נשחק. כי חיימקה ומגישם לאירועיו בשטעם מופלג ומדויק. חזים רוב מהשדה, וכן אותו בידו, הוא ימנע אותה, ירחיה בו, חיוך וספר לך סיפור. קטוף שיבולת והוא יכול אותה בין אצבעותיו, יחיד וספר לך אגדה השמק צוימת סוס והוא יחיד, ישלף לך בו במקום סיפור מרשים מרוק מן הימים חזם, למי חיות הג'יפים, (חמשך בעמוד הבא)

חיימקה לבקוב ליד הנוון כינאל: מהאפידיום לכפרי הדוונים בלבנון.

סגרת סגרת

... ..

אופנה מאת יהודית חנוך

שפרים התלבשה על הג'ינס, כבר היה ברור שהבגדים האופייניים והייחודיים מכובדים, שהיו לבגדי הכיפוש של האופנה, פוטו טוב מקום טוב באמצע האופנה. הראשון שממש שוב למעלה את הג'ינס, היה קרל לגרפלד, שערש את כמה שנים את הבגדים של שנות ה-60. הציג חליפות עשויות ג'ינס, שעלותן כמה אלפי דולרים, בית שאנל, מכבר השתפרו והבגדים הפריסאי, נהו את המוטיב הג'ינס הם "אין", אבל מי שעשה להם ניתוח פלסטי היה אודין עלייה, הוכיח הכיפוש של האופנה, שהצמיד את הג'ינס לגוף, לא במכנסים, אלא בשמלות, עם רוכסנים לכל האורך, שאפשר יהיה להשתחל לתוכם. הוא התעלם מהג'ינס הכחולים והקלאסיים והמציא את הג'ינס השחור.

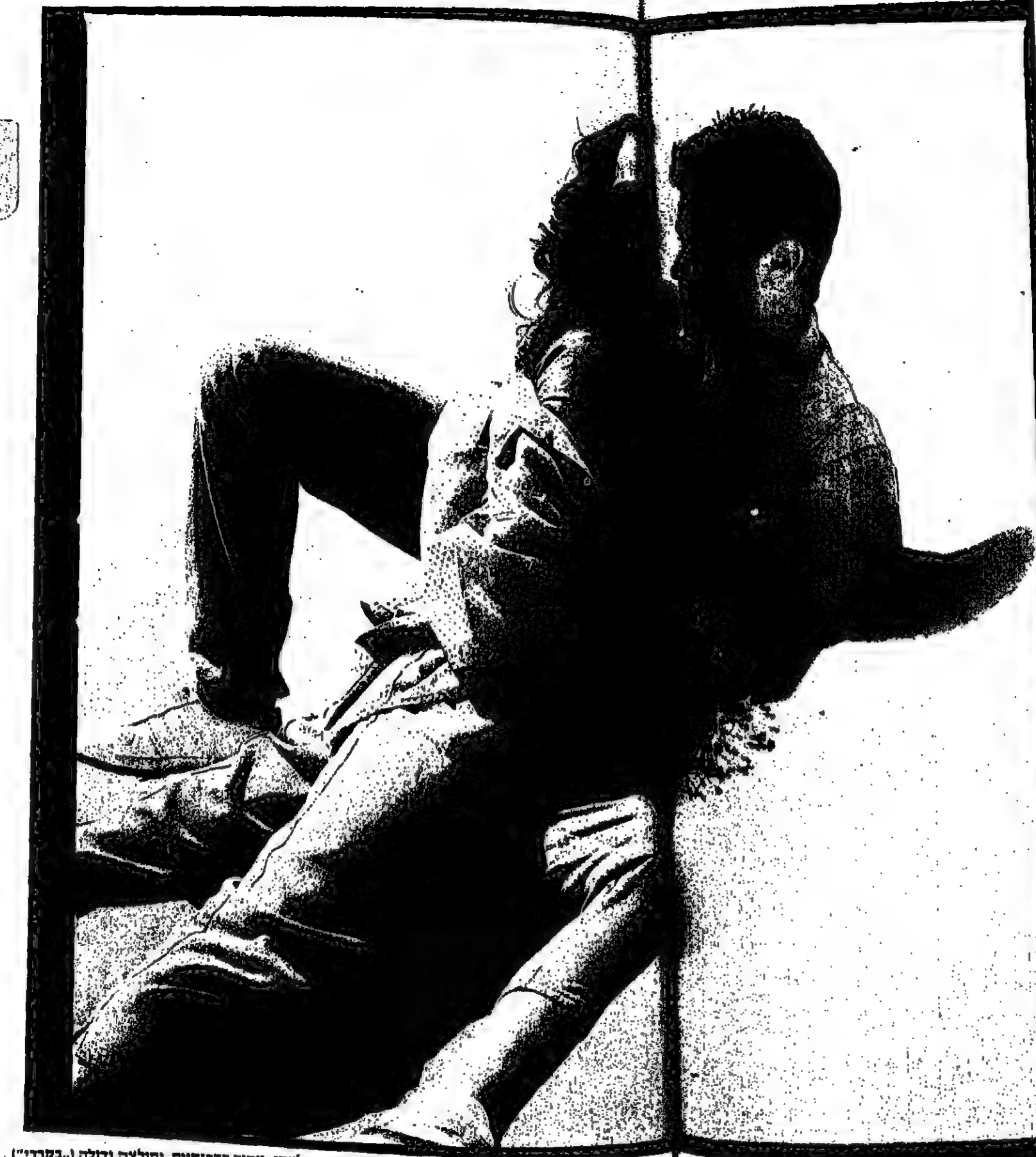
בחדשים הבאים יילך הג'ינס גם לים. כל הצדדים של בגדיהם כללו כמה רגמים עשויים מלייקרה ג'ינס, שלא רק צבעים בתכלת אפור, אלא יש להם מרקם קצת מחוספס ודוהי כמו ג'ינס. הם קישרו אותם בחפזים בולטים וגם באביזר נוצצות.

הג'ינס הנשים העשו משילוב של חוטים סינתטיים וכותנה - לא יישאר רק על החוף, הוא אומץ גם על ידי יצרני המכנסים, שעשו מהם מכנסים קפרי, צמודים לגוף, ומסמיימים דרבה לפני הקרטוליים. אגב, מכנסים קפרי זה היה השם שלהם בשנות ה-60, כי אז נחשבו, כמכנסים, לשעות של חופש ונופש ופרי, הצטיירה או כנראה בדומה גם של האנשים שעושים אופנה במקום רחוק ואקזוטי - ולא באסטרטגיה חידושים משופשפת. עכשיו אולי ימצאו להם שם חדש.

הג'ינס משמש גם רקע ליצירות אמנות. עכשיו מציינים עליו ככתמים שמזכירים את מבתי המסוכלוגיה של רוז'ר, מלבינים אותו ומקשקשים, צובים אותו בכתמים דמויי חותמים ומנקים דים בנקודות.

מי שלא אוהב את האופוריות של הג'ינס, אולי יאהב את השילוב עם טל-איים של הצבעים הכיפוש של קיץ זה - כתום וצהוב וירוק וכחול כבדים שחלקם עשוי ג'ינס וחלקם - מריקו וא' ריג צבעוני.

בין כל החידושים, עדיין שמור מקום טוב לג'ינס הקלאסי והצרים, עם תפרים ועם או בלי קישוטים וטלאים מעור - אם כי די קשה למצוא בארץ ג'ינס קלאסיים, פשוטים, מאו נעלמו מה שוק "לויס" של "אתא" - (ל"י של "פולגה" התחלפו ב"קרה"). אם אתם מבלבלים ומחפשים בגד שאפשר להשיג יד וללבוש, בלי לחשוב פעמיים - לכו על ג'ינס נקי, מצוואר וצד קרטוליים, לא רק במכנסים, אלא בחולצות גדולות שעשויות משבירי בגד וזמרים של ג'ינס בתכלת אפור - ויש היצע יפה של חולצות כאלה, בחנויות. המראה השלם בג'ינס יש בו משהו נקי וקלטי - רקע שאפשר לקשט, בחוגי זה מעניינת. עדיין, מטפחת על הצוואר, לבגדי ג'ינס יש עדיין תרומה הכיפושית, רח, שגם זקנים יכולים ללבוש, בלי להראות מצחיקים.

לשמרנים, ג'ינס כמעט קלאסי, צמוד במכנסים, וחולצה גדולה. (בקרדיי)

מייג'ינס עם דוגמא חולצת טוב עם מקסדור ספר. (סווינגר)

גם בפאריס נכעו והחזירו את הג'ינס לאופנה. הוסיפו לו כתמי צבע אופנתיים, רוכסנים, מריחות צבע, טלאים ועדיין מלך בגדי היום היום. הג'ינס האפרפר הגיע גם לחוף הים בגירסאות שונות. בקיצור - הג'ינס חי וקיים, עדיין צעיר וחלי חשוב - נוח.

עוד פעם ג'ינס

הג'ינס הוא המלך

ירושלים '86 פסטיבול

הפסטיבול הישראלי
נפתח היום בירושלים.
מילק קולק יחליף את
קאסרוב באירוע
חגגת גם הקהל,
שהאמבוב בשנה
עברה כבר לא מצפה
יותר מדי. ייתכנו
המקומות הרבה לזריקה,
אולם ואזינגרד ישראלי
יעלה המרדב לבופרים
לא תשלומו.

מאת חיים נביר

1. "קאסרוב מדיחא" - גרסה אמריקאית של
היאטרון יפני למחזות יווני.
2. היאטרון חוטנו מספרד בערב חוקרת ללוקה.
3. אלס דורכחן ב"חלל זמן" - מחול מיסופלי.
4. התנועתרן של חוטל, ריקוד הנועה וצבע.

הקונצרטים בכנסיית דורמיציון: שם
יתארחו בין השאר זמרים מארגנטינה,
שיפתחו כל מופע במהלכה דתית,
וזמרים מצרפת המתמחים במוסיקה
נוצרית עתיקה ואנסמבל קולי מגרמניה
שיבצע את המתיאוס פאסיון של באך
בשתי גרסאות, אחת בלא השמטת
הקטעים האנטישמיים. כמו להפגנות:
ואילו במגרל דור יעלו 22 זמרים
מארצות הברית את "גיאול בגוב
האריז", ריאמה מוסיקלית מן המאה
ה-12. צפיתי בהם בווידיאו ולא
התלהבתי, אולי מפני שהמוסיקה
העתיקה נשמעת באוזני המפונקות י
מונטיזניה, כמו תענובת של זמרת חנוכה
עם מוסיקה ביואנטית. אבל ייתכן
שהביצוע במגרל דור יתן ליצירה
תנופה.

גב, לטראת הכוכב ראיתי
שבעה סרטוני וידיאו, אך
אין דומה מראת וידיאו
למראה עיניים. לכן, כרא
לאכול את כל נבואותי עם
קדם מלח.

במוסיקה מעטות ההפתעות, כי
השמות הידועים מבטיחים גדולות:
רביעית גוארני, ראן פייר רמפאל,
גארי כרונני, ז'יק קוריא.
בתום היאטרון מצפים לאזרחים
פולניים, ספרדים גרמנים ואמריקניים,
היו לא מעט דברים ששוחים צפיתי, אם
כי חלקם הגדול יוצג גם מחוץ
לירושלים. רמליקה של שינה בביצוע
מקומי, מופה של אירופה של
יושניבסקי הפולני, "ירמה" כביכוב
גוריה אספרס הספרדיה, מבער לעלים
בביצוע היאטרון, מאבו מינס מארצות
הברית.

לא ראיתי סרטון וידיאו של
לעלים, אבל קראתי תקציר של
המטרה הראשונה שני גיבוריה הם שני
גרמנים, גבר ואשה בני 40 ו-50, המטרים
את לבם בחרד האחורי של איטליה
השייר לאשה. אחר כך מוציא הגבר
מכיסו מגוון פורנוגרפי, תוך התבוננות
מעבר לכחל של האשה את עצמה
אם תרונגניות הן זנות. אחר כך היא
פרשטת את בגדיה. הוא מפשיל את
מכנסיו, והם מקיימים זכס מין על הספה
כשהכלב נובח בהיסטריה המחבי הוא
כרנן קסאכר קרדין (93) הפחד והתנער
במחזאי גרמניה המערבית ודום הביטוי
מונדר על ידי המבקרים האמריקניים
בהיפרידיליסטי, והשאלה שלי היא
לא רק איך ירדע הכלב מתי לנבוח
בהיסטריה, אלא גם כיצד ייראה כל
המעמד הזה בבימוי ההיפרידיליסטי,
מל בנת האדריטוריום הירושלמי, אנב
לקרדין, שיגיע ארצה באורח
הפסטיבול, וז תהיה צפיית הכוכב
היאטרון מאבו מינס. שלטונות
ארצות הברית לא אישרו עד כה את
ביטולו לאמריקה בשל השקפותיו
הקסמוניסטיות.

אחר הפרידולס שאינם מפתיעים
עוד, איש בעד שההפקות המקומיות
שאמאל לוחות אוראנגיות: לכל מחיל

מלך של אלהים

פנטהאוז

יגאל לב

שלה שיה לא מראה מבוכה. כאילו אי אפשר לתפוס אותה איפסעם בדגש של חולשה, של קלות רגל, של רשלנות. אפילו הילדים ונכבד לכוזר של אבא הניכר. כבית הקברות הקטן בבשר שבו היא גרה, קברו הפך לגן פורה.

אני לא חושבת שראית בוינים שלך זוג כמות. אגוזו היינו מאוהבים באמת אפילו שהשנים חלפו. היינו פותחת את העיניים עם הבוקר שוב של ורעצמת אותם עם נשיקתך.

אורי כבר לא ידע להבחין היכן מסתיימת האגדה ומתחיל האיש שהכיר.

עניין של כבוד

אורי לא רק שלא ראה בו דמות מיוחדת אלא אפילו עכשיו, אחרי עשרים שנה, ראה תמיד בכבוד הזה את דמותו של אדם שברע בדגש של סכנה אמיתית, ונפגע בפגמו תועה, חרך כד נמנעו.

כפי שהלך למחשבת ידע אורי תמיד שהמיתוס של הניכרים יש בו לא מעט מהכובד. אבל התפעה הוא היתה יוצאת דופן אפילו בעולמו הצניע. התהום בין פולחן הניכור שערבבה אשתו ובין המציאות שהכיר אורי היתה גדולה כל כך, עמוקה כל כך שאף פעם לא הסתדרו אצלו הדברים בראש ולפעמים, כאשר ביקר בביתה רצה לעזוב אותה ולצוקי. משוגעת, את מקרישה את חייך לגבר שלא ראו לך. אפילו האצבע הקטנה שלך שווה עשרה גברים כמות. את לא ידעת איך הוא נפל. חיינו זמן קצר ואת הסתירה את הגבר האמיתי מאחורי לוח זכרון מלאה וכוונת. אבל אורי ידע שלעולם לא יעז להסיר הדברים בפניה.

מבחינה כשאתה שומע את השיר, אתה כבי ידע שהפגנו לא פגע בך. בסך הכל מחרוזת הפגנו את נחלה ממחרת הקול אבל אתה מחזיקו באימה.

הופיעה בשמונה בערב בדיוק. לברשה חליפה אפורת, שרשרת פנינים לצווארה, שיערה נבחרה מכונן למעלה חושף את צווארה חרף. שניה גרואו נקטת מאפרו. אבן גליליה הבהינה באחת תולדות לב עינה שבה משכה את שפתיה האפורה את עיניה. אשה נאה צעירה מבין גילת משוכה. לא פעם, אורי אמר לנחלה. אני לא מכין באמת אני לא מכין, אם היא מתאבלת עלי למה היא יוצאת מהבית במר כלה?

ישה, מצמיחה את ברכיה לגומת מן המרפסות בנקודות של ציפור. היא מתכוננת ארבע מפות. יומם לא רק כל בניהכפר אלא כל אלה שהכירו אותה. כל ירידיו. כמובן אנשי החירות שהיא שירת בה אורי בתוך מפקד המחלקה שלו והתבסס לומר כמה מלים. אורי התבונן בה חוש קטנה צורבת אל מול האהבה חו. והמחשבות מרי.

היא חשה כמבט וענתה. לעצמה יותר מאשר לאורי או למבטא הסקרי של גליה. והחליפה שיו החופעה אתם לא מכירים אני שומרת על ריאתה אני מטפחת את עצמי במבוכי יפה, אני מוציאה חו תועפות על שפלות כפי שמי שיתבונן בי לא יעז איפסעם בתמונה או בתרשים, תאזן את, היתה אשתו המפלטת ותאזן אני שומרת על עצמי ישה כפי שיוכל להתגאות בי תמיד.

הדרוסקופ

מול תאומים

מאת איילת השחר

חורש מאי מסים חקופה מעיישת עומס עבודה, אחריות במשפחה, דרישות בבית גרמו לו למתח ולעייפות פנימית. השבוע האחרון של החורש היה שונה. התאומים מתמלא מרץ ושמת חיים ומוכן שוב להשתער על החיים.

יני הוא חורש יפהפה. צמי שיעור בתקשורת עם חברים למקצוע ועם המפגשים בעבודה, שיפור שיבא לשינוי לטובה במעמדו של התאומים בעבודה. צמי גם עיסוק בענייני כספים. את אלה כדאי לסיים בעשרות הימים הראשונים של החורש. לאחר מכן צמי עיכוב רי ארוך בהגשמתן של תכניות פיננסיות. בחורש זה צמיית גם נסיעות רבות ומפגשים - יותר מכרגיל - עם חברים וקרובי משפחה.

יולי ימשוך את התאומים לעיסוק בענייני כספים אבל בפירוש לא מומלץ לחתום על שום עסקה בימים אלה. זו עשויה לגרום הפסדים או חסרות. יתכן גם שהשוקף לעיסוק יתחיל בו ממנה. כדאי לבצע רק אחרי אמצע אוגוסט. את התנאים מבטיחים העלות. ארגונים באופן כללי יהיה חורש של פעילות חברתית ומשפחתית. של חרבה מפגשים עם חברים וקרובי משפחה כשהתאומים יתבססו, בין היתר לסייע למישהו מבני המשפחה.

ספטמבר שם את הדגש על ענייני בית ומשפחה. יתכן שיתעורר צורך לדאוג לשלומם של אדם מבוגר במשפחה ויתכן שתתבצע איו רכישה גדולה לבית. לא מן הנמנע שהתאומים יתבונן בחורש זה לעבור וירה או יהיה בעיצומו של מעבר כזה. אמצע ספטמבר מביא לתאומים נחת מילדי ובכלל, נחת מהחיים. בין עיסוק לעיסוק בענייני הבית הוא דאי ימצא לו זמן לתחביב חוש, לעיסוק בספורט או במשהו מזה את.

כך גם באוקטובר. זהו את הדברים הנעימים של השנה. תהיה בו הרבה פעילות חברתית, הגאה של הילדים להם על התנהגות קלילה ובלתי פחד.

זהו גם בני תאומים שחילילו שהגיע הזמן לעסוק בתחומים ולברוח, ולעשות קצת. מבין בחיים חיים שלהם להקים משפחה ולנהל חיים נורמלים. זה לא יפה קל לכן המול שהוא חוק מושבע או נוד.

המחלמה הפנימית הוא עוללה לגרום לרגישות נקמת עצבים, שחית ממילא נקודת התפרה של פיהל ידע עם זאת לא צפויים בעיות בריאותיות נשנות וכן המול אי ייחלץ מבטיה בריאותית עקב לו בעבר הוא ידעיש השנה הרבה יותר טוב.

חזית לשבוע שבין 23 ל-29 במאי

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)
התבססו אתכם ותקשו לחזק אתכם השבוע. שותפים ובני זוג נטישם לעצמאות ולחזקתה. חזית. כדאי לכם למעול להתבחות האינטרסים במשפחה שלכם. הימנעו מתכונות להתעשרות מהמקדו בעבודה קשה.

ערוב (21 ביוני עד 22 ביולי)
בטחם התאומים יתכן מאוד שבני חזון לא יחזו מליש אתכם. המצב טוב. אך חזיתו לא לשקוע נאמיות. אתם מקצידות מתאים לעבודה, אבל שוחת לכם הפרעות. חושבו חגיגות קרוב מלה ות ללי.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט)
חיי חברה שותפים מתחים אתכם לראוהותה ולמי שנות ותבנות לשעות הערב עוללות להשתנות. מיושק לליצוב מחדש של תבית חזון לחשיקה כמיוות. מיושק שמסכה לזכות באהדהכם אינו מוחלם במנות.

בועל (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
בשעות חקארייה. בשעות אחר הצהריים תחלו

מילדים, מתחבכים ואפילו מעניינים שרגש. בחורש זה יושם גם הדגש על ענייני עבודה. צמי קידום רציני בתנאי שהתאומים ידע לשמור על טאקט וישמר מאדם המבקש לחבל בהצלחתו.

גם נובמבר יוקדש לעבודה. אלא שזה חורש לא כל כך קל בתחום זה. צמייה אי הגנה או מריבה עם הבוס או עם שותף חשבו לעבודה והכר יגרום לעיכוב בענייני הקריירה של התאומים. בחורש זה צמי גם עיסוק עם חזון או עיסוק אחר הקשור בחוק. אם יש תכנית לנסיעה לחו"ל - סביר להניח שזו לא תהיה קלה ויהיו בה הרבה בלמלים ואי נעימיות. בנובמבר מומלץ לשמור על הבריאות ועל מנחה מספקת.

לעומת זה דצמבר הוא חורש חיובי וחשוב ביותר. חורש צמי יונק קריטה מבחינה מקצועית. חדר יתרוש בעקבות חורש והבנה עם השותף או הנציגים לעבודה. התאומים יזכה להרבה סימפטה והערכה והזמן לצלם.

ינואר הוא הינו שוב חורש של השקעות כספיות. חורש צמי יונק קריטה מבחינה מקצועית. חדר יתרוש בעקבות חורש והבנה עם השותף או הנציגים לעבודה. התאומים יזכה להרבה סימפטה והערכה והזמן לצלם.

פברואר צמייה נטיה לחיל בענייני עבודה או לצוד השתלמות. יתכן גם בקידום של קרובים או ידידים מחו"ל. את מהם עשוי להיות מאד מועיל בענייני קריירה.

סופו של חורש מרץ טוב יותר מראשיתו. בתחילת החורש צמי עיסוק חרף במסוק העבודה. מאר ייתכן שעל עניין קרובי שבו התאומים לא יהיה מוכן לחזות. סופו של החורש יזכה את צדקתו של התאומים ויעלה את קרנו בעיני מעסיקיה. למרות הכללה זו עריין יהיה עליו להישמר מפני אייביים נמתיים שפעלים נגדו.

אפריל חושף את כוונותיהם ויחזקו לפופולריות של התאומים. בנוסף לכך זהו חורש של פעילות חברתית טוערת. מפגשים חברתיים, מסיבות ושאר תזאת בחברותא מומנות לכן מול זה בכל החורש. מאי הוא צמי להיות חורש שקט. אולי של הסתגרות. אולי של הצטברות של עייפות. בן המול יבקש את המנוחה ואמנם מומלץ לקחת כמה ימי חופשה ולהתרחק מהכל, כדי לאגור כח לקראת שנת התאומים חרשה.

דגים (19 בפברואר עד 20 במרס)
השבוע כדאי להזינוק בחבר בקשר לענייני קאר יירה, ולשמוע על מציאותיות. שעות הערב טובות במיוחד לרומאנוטיקה. ובני חזון שאתכם ראויים למאמץ. בימים אלה עדיף לבקר אצל אחרים מא שר לארח אנשים.

עלול (21 במרס עד 19 באפריל)
חשובו כדאי לכם לחישר ממו טיפוסים ממולי חיים בתחום העסקים. חזיתו גם לא להבטוח יי תר משאתם מסוגלים לקיים. יכול להיות שיהיו תבניות של חרוע האחרון לצאת לטויל. בענייני עבודה, יש חשדורא.

שור (20 באפריל עד 20 במאי)
אתם צמוים לשמוע חשבוע דיבורים חשובים, וכדאי לכם להיות מאד וחזיים בענייני עסקים. מומלץ להזינוק ביועצים למי שנוכחים לעסקות חכורות בסיכונים. ענייני שותפותיות ועלו יפה בי מים אלה.

מעדיבן

ש לך דרד יחרטובה לחנוך את ילדיך?

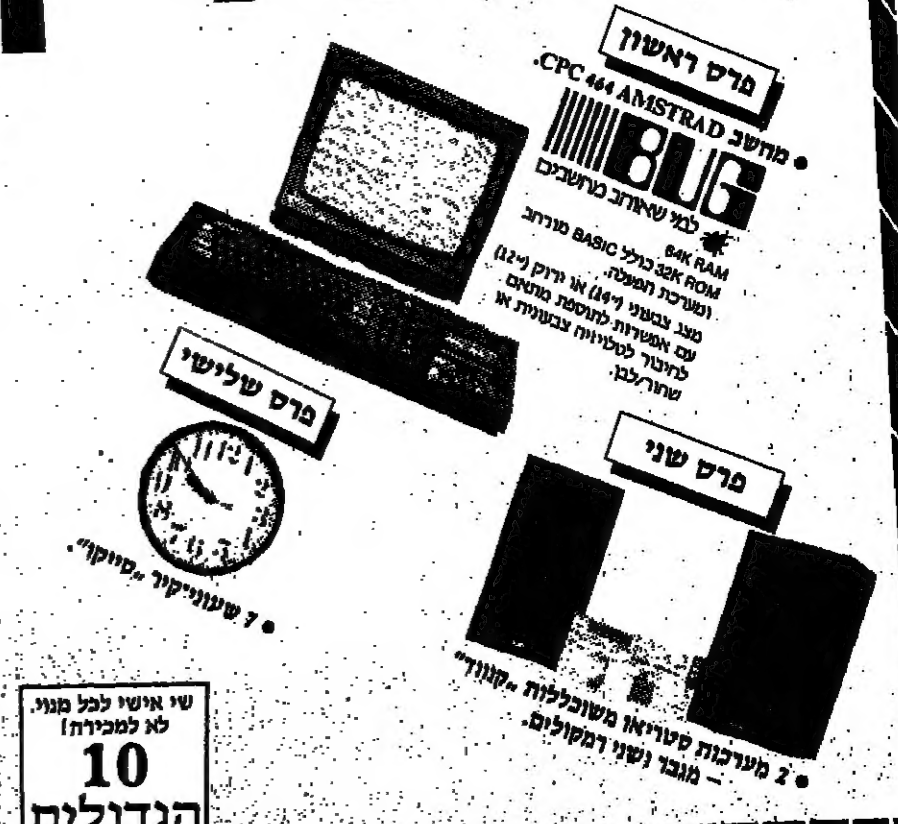
חתום למענם על שבועון חנוכה הישראלי.

מעדיבן

- אתה נתן בידם עתון חינוכי מרתק וממלא.
- הם יזכו במרס אישי מדויק וישתתפו בחגול של 30 מרסים יקרי ערך.
- וכל אלה - בהנחה ממשית של 15%.

- בין כל החותמים על "מעדיבן-לנוער" יוגרלו 30 מרסים
- מחשב AMSTRAD 464 CPC
- 2 מערכות סטריאו משוכללות "קנוור" - מגבר ושני רמקולים
- 7 שעוני קיר "סינקו"
- 6 שעוני יד "סינקו"
- 15 מחשבי-כיס "טוביה"

אולם המרס העיקרי יגיע לביהר מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

שי אישי לכל מנוי לא למכירתו

10 הגדולים של

מנויים

גור, מלא ושלח עוד היום

מעדיבן

אם חפעת ציד, תהנה מהחירונו הבאים

- 15% הנחה ממחיר השקט בחנוכה
- השבועון יגיע לביתך בדואר מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף
- על-ידי תשלום מרשם, אתה מבטח מעליית מחירים במועד השנה
- ומשל לכל פרס אישי 10 הגדולים של "מעדיבן לנוער"

תלשית החגיגה

במנוי חדש

• חתום על חוזה מנוי קיים

• כל מנוי חתום על "מעדיבן לנוער" ת.ד. 20020, תל-אביב

חריני מעביר לכם צק/חשומת דואר על סך 51,000 שקל כדמו מנוי לשנה אחת על "מעדיבן לנוער" כולל אריזה ודמי משלוח חודשי לבית.

(המחיר כולל מע"מ)

שם המנוי: _____

שם פרטי: _____

כתובת: _____

מעדיבן

בחומשת שבועות: משפחתית - משולב: בטיול מודרכים בגל וברכה וחורשי:

גלגל

המשקל התכנית באזור אצבע הגליל וצפון הנגב, כולל אתרים כמו: הבניאס, שמורת דן, תל-מנחם ועוד.

אם בכו-ההארה באצבע הגליל: כפר-עדי, תל-מנחם.

צד תופס "גלגל": 12-14 ביוני (מערב חג ועד חג שמחת תורה).

המחיר: 40 ש"ח.

מעדיבן

כל הטולים ומבצעי חנוכה מוקדים לכל קוראי "מעדיבן" - ללא תשלום דמי-חבר.

החפשת סופשבוע (מיום ה' ועד מוצ"ש) בימי החג במלון הירושלמי הממואר התכנית כוללת: שני לילות, הצירפנסיון, סיוור וגלי מודרך בירושלים וערב "פגוש את העתונות" המחיר למבוגר בחדר ווגי: 156 ש"ח. ילד עד גיל 9 בחדר והורים: 40 ש"ח.

טיולים לדתיים ושומרי מסורת

המחבר הגדול ביותר של טיולים לדתיים ושומרי מסורת:

מעדיבן

בשיתוף עם "שרשים" (מרכז ללימודים יהודיים) במסגרת הסדרה "מולמוס" ביהדות יתקיים בחומשת שבועות סמינר מיוחד בנושא:

פולמוס החסידות

בין המרצים והמשתתפים: פרופ' יואב אלשטיין, ד"ר נתן אריאלי, ד"ר חננאל מאק, ד"ר מרדכי מנור ומר אלחנן ויינר.

הסמינר יתקיים בצמח מיום ה' אחה"צ, ערב שבועות (12.6) ועד מוצאי-שבת (14.6) - כולל שני לילות וכלייה ותכלית במלון "פסגה" בירושלים. המחיר כולל חפשת הלון ושני מיושלים, ת"א חופים, הסמינר ועדך בשיתוף עם המחלקה לחינוך מבוגרים במשרד החינוך והנוער.

החפשת של 4 ימים 31 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.

מעדיבן

החפשת של 15 ימים 15 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בוגרית • תאריך החפשה: 9-6 ביוני.